DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 16 | Niedziela, 8 (20) Stycznia. | 1867 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących po Świętach uroczystych i Niedzieli. - Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadsyłane do zamieszczania w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkiem co dotycze Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 4.

Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8. — Półrocznie rs. 4. — Kwartalnie rs. 2. — Miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się.—Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach Pocztowych w Królestwie i Cesarstwie Rocznie rs. 9 kop. 20. Półrocznie rs. 4 kop. 60. Kwartalnie rs. 2 kop. 30. Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 7 (19) Stycznia.

Dalszy ciąg Najwyżej zatwierdzonej d. 19 (31) grudnia 1866 r., Ustawy o zarządzie gubernjalnym i powiatowym w gubernjach królestwa polskiego, w ruskim tekście, wraz z polskim przekładem,—zamieszczony jest w osobnym do dzisiejszego numeru dodatku.

Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu, podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że Naczelnicy Powiatowi otrzymali polecenie doręczenia kontrybuentom bezpłatnych awizacij zawiadamiających ich o wysokości ustanowionego z każdej posiadłości, w myśl Najwyższego Ukazu z dnia 8 (20) Grudnia 1866 r. i wydanego w Jego rozwinieniu Postanowienia Komitetu Urządzającego z dnia 31 Grudnia (12 Stycznia) 1866/7 r. głównego podatku gruntowego dworskiego. Podatek ten w dwóch równych półrocznych ratach, w miesiącach Styczniu i Lipcu każdego roku, winien być uiszczany. Pierwsza półroczna rata uiszczoną być winna do właściwej Kasy przed dniem 1 (13) Lutego 1867 r., pod skutkami egzekucji.

Zarząd Centralny Dochodami z Akcyzy w Królestwie Polskiem.—W celu ukrócenia nieporządku przy kupnie soli w Warszawskim Magazynie, powodującego hałasy i kłótnie pomiędzy kupującemi i będącego przeszkodą w pełnieniu służby przez miejscowych Urzędników i Oficjalistów, Centralny Zarząd Dochodami z Akcyzy w Królestwie Polskiem, podaje niniejszem do wiadomości: Że z rozporządzenia Komisji Skarbu, a mianowicie: 1) z d. 8 (20) Listopada 1856 r. N. 48,280, co do sprzedaży soli, szynkarzom miejscowym do godz. 12 w południe, a zamiejskim po południu,—i 2) z d. 3 (15) Marca 1866 r. N. 10113, którym jest wymaganem od kupujących, ażeby sól przez nich zakupiona, była natychmiast zabieraną z Magazynu—i na przyszłość utrzymują się w swej mocy, a obok tego postanawia się: 3) Że osobom, nie mającym zamiaru kupna soli, wchodzenie na plac magazynowy, a tem więcej do samego magazynu —jest wzbronionem 4) Osoby prywatne, przybywające do Magazynu, powinny zachować się przyzwoicie i oczekiwać spokojnie nadejścia kolei na załatwienie ich żądań.

Zarząd Warszawskiego Ober-Policmajstra. — Podaje do wiadomości publicznej, że w czasie maskarad w teatrze, dozwolonem zostaje chodzenie w nocy po mieście bez biletów.

Nominacje.—Przez Najwyższy rozkaz z d. 1 stycznia, mianowani zostali: wojenny naczelnik powiatu łowiczskiego, pułkownik *Mienkin*—pełniącym obowiązki gubernatora łomżyńskiego, z pozostawieniem w piechocie armji; dowódca 3-ej brygady artylerji gwardyjsko-grenadjerskiej, jenerał major *Kochanow* — gubernatorem petrokowskim, z zaliczeniem do artylerji pieszej polowej; tymczasowy gubernator kaliski, pułkownik sztabu jeneralnego książę *Szczerbatow* – pełniącym obowiązki gubernatora kaliskiego, z pozostawieniem w jeneralnym sztabie; tymczasowy gubernator kielecki, liczący się w korpusie inżenierów, pułkownik *Chlebnikow*,—pełniącym obowiązki gubernatora kieleckiego, z pozostawieniem w korpusie inżenierów. (*Rus. Inw.*)

Ogłoszenie banku Cesarstwa. — Na mocy Najwyżej zatwierdzonego pod dniem 13 listopada 1864 r. postanowienia o pięcioprocentowej pożyczce krajowej. i stosownie do wydanych przez ministra skarbu przepisów względem losowania premjów i umorzenia biletów pożyczkowych, dopełnionem zostało w dniu 2-m stycznia 1867 r. w dyrekcji banku, w obecności członków rady zakładów kredytowych, deputowanych rady miejskiej petersburgskiej i publiczności, ciągnienie wygranych premjów i biletów pożyczkowych, przeznaczonych dla umorzenia.— W tem czwartem ciągnieniu biletów pierwszej pożyczki premjowej, znaczniejsze wygrane padły na następujące numera:

Numer porządkowy.	Bilety wygrywające.		Kwota wygrana.	
	Numer Serji.	Numer biletu.		
1	10,057	25	200.000	rsr.
2	7,840	39	75.000	„
3	1,430	3	40 000	„
4	3,919	6	25,000	„
5	14,043	9	10,000	„
6	13,364	45	10,000	„
7	17,464	28	10,000	„
8	19,444	3	8,000	„
9	5,398	30	8,000	„
10	14,596	40	8,000	„
11	6,753	41	8,000	„
12	19,589	1	8,000	„

(*Siew. Pocz*)

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 7 (19) Stycznia.

W Paryżu krążą pogłoski nietylko o zwołaniu konferencji dla uregulowania kwestji wschodniej, ale i o kongresie, który zbliżywszy pomiędzy sobą państwa europejskie, utrwaliłby pokój powszechny. Niebezpieczeństwo kwestji wschodniej, stanowi nie tyle możliwość rozpadnięcia się Turcji, ile obawa, aby którekolwiek z mocarstw nie skorzystało na tem więcej od drugich. Ta to obawa daje powód do pogłosek o konferencji, kongresie i przymierzach Francji to z jednem, to z drugiem mocarstwem, które właśnie z powodu swej sprzeczności i zmienności, tracą wiarogodność.

Kiedy w Europie w różnych państwach okazuje się jawna sympatja dla kandjotów, a zatem i dla dążeń greków i sławian będących pod panowaniem tureckiem, na drugiej półkuli świata, w Ameryce, w Stanach Zjednoczonych także objawiają się sympatje dla kandjotów, jak to wskazuje wiadomość o meetingu w Bostonie. Zapewniają też, że na wiosnę ze Stanów Zjednoczonych przybędą ochotnicy do Kandji, a taka pomoc może zachęcić greków do przeniesienia walki na stały ląd półwyspu bałkańskiego. Turcja tymczasem okazuje tylko skłonność do małych ustępstw, a powołanie 150,000 redyfów, posunięcie wojsk tureckich nad granicę serbską, uzbrojenia przeciw Tesalji i Epirowi—wszystko to zdaje się wskazywać, iż gotuje się do walki, której doniosłość trudną jest do przewidzenia. Tymczasem w Rumunji, ma podobno nastąpić ostateczne zjednoczenie Mołdawji i Wołoszczyzny, w skutek *proprio motu* księcia Karola.

Kiedy w stronnictwie centralistycznem w Austrji, przyjęto za hasło, aby wybierać do sejmów prowincjonalnych tylko takich kandydatów, którzyby byli przeciwni wybraniu delegatów do nadzwyczajnej rady państwa, a nawet nie przyjęli takiego mandatu w razie gdyby go otrzymali, i aby nalegać żeby sejmy wybrały tylko deputowanych do zwykłej rady państwa, — na giełdzie wiedeńskiej krążyła pogłoska, że porozumienie z Węgrami, w skutku narad znakomitości wiedeńskich z deputacją węgierskiego sejmu, która była w Wiedniu dla złożenia noworocznych powinszowań cesarzowi, i w skutku starań hr. Andrassy, doszło do skutku, i rząd uznał dawną konstytucję węgierską, czego następstwem będzie bezzwłoczne mianowanie gabinetu węgierskiego. Czy jednak porozumienie z Węgrami, jeżeli te wieści są prawdziwe, załatwi zarazem i wewnętrzny spór konstytucyjny w prowincjach niewęgierskich, to może być wątpliwem.

Według dzisiejszego naszego telegramu z Paryża, który poniżej znajdą czytelnicy, *La France* podaje pogłoski o zamierzonych zmianach w formie rządu.

Na posiedzeniu włoskiej izby deputowanych 16-go b. m., p. Scialoja złożył sprawozdanie finansowe, z którego okazuje się, że pożyczka narodowa pokryła deficyt z 1866 r., oraz pokrywa część wydatków na r. 1867, którego deficyt wszelako obrachowany jest na przeszło 185,000 miljonów fr. P. Scialoja na następnem posiedzeniu izby, według dzisiejszego naszego telegramu z Florencji, wskazał środki pokrycia tego deficytu.

Mylne było mniemanie, że królestwo niderlandzkie odrzuca stanowczo sąd polubowny komisji międzynarodowej w sprawie wybrzeży Skaldy, do której to komisji Prusy już wyznaczyły ze swej strony inżyniera. Niderlandzki gabinet oświadczył tylko, iż nie weźmie udziału w pracach tej komisji.

W Anglji sprawa reformy wyborczej mocno zajmuje umysły mężów stanu. Podnieceni przez opinją publiczną, stronnicy reformy w parlamencie, mają nadzieję zmusić gabinet obecny do przedstawienia bilu. przynajmniej tak liberalnego, jak bil gabinetu Russella i Gladstona. Wszelako usiłowania przyjaciół p. Gladstona, porozumienia się z wigami, którzy swą opozycją przeciwko projektowi reformy, utorowali torysom drogę do wejścia do gabinetu, pozostały bezskuteczne. Stonnictwo wigów, nazwane przez p. Brighta adulamitami, oświadczyło, iż głosować będzie za wnioskiem wyprowadzenia w tym przedmiocie śledztwa parlamentarnego, co równa się odroczeniu na długo reformy wyborczej.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczoną poniżej korespondencję ze Lwowa, i rozbiór powieści *My i Oni*.

Telegramy

Paryż, *18-go stycznia*. *La France*, w obec pogłosek dzienników o mających nastąpić zmianach w organizacji państwa: zniesieniu prawa uchwalania adresu, przywróceniu prawa interpelacij, i zmianie w prawie prasowem, oświadcza, iż jak sądzi, podstawa tych wiadomości jest prawdziwą, ale jeszcze, jak się zdaje, nie została ona stanowczo zatwierdzona.

Florencja, *18-go stycznia*. W przedmiocie pokrycia deficytu 185 miljonów fr. i przywrócenia równowagi budżetu w 1880 r. (?), proponuje Scialoja: środki oszczędności, wprowadzenie podatku od produktów i mlewa, i oszacowanie dóbr duchownych na 600 miljonów fr.

Ateny, *12-go stycznia*. Izba uchwaliła 2 miljony drachm na misje dyplomatyczne przy wielkich mocarstwach i miljon drachm na zaopatrzenie w broń. Mają udać się: do Paryża—Feliciantis, do Petersburga—Metaxis, do Londynu—Brailos, do Florencji—Konturiottis, do Washingtonu—Rangabe, do Wiednia—Maurocordatos.

Wiadomosci telegraficzne.

* *Berlin, 17 stycznia*. Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych, roztrząsany był postawiony przez Paura projekt do prawa w przedmiocie zapewnienia djet dla członków parlamentu niemieckiego. Rząd odmówił wchodzenia w ten wniosek, albowiem takowy powinien być roztrząsany przez sam parlament. Po długich rozprawach, projekt do prawa przyjęty został, przy głosowaniu imiennem, większością 178 głosów przeciw 106. (*Wolffs T. B.*)

* *Berlin, 17 stycznia*. *Nordd. A. Z.* wynurza przekonanie, że oprócz hr. Bismarcka, inni także ministrowie przyjmą mandaty do parlamentu. (*Tamże*).

* *Florencja, 17 stycznia*. *Opinione* pisze: Układy w przedmiocie biskupów zostały ukończone. Papież i kardynał Antonelli przyjmą wkrótce p. Tonello na posłuchaniu pożegnalnem. (*Tamże*).

* *Kopenhaga, 17 stycznia*. Na wyspach Zelandji Fjonji, oraz w Jutlandji i Szlezwigu, wstrzymany został ruch na drogach żelaznych. W Jutlandji panuje zawieja śnieżna z burzą od strony północno-wschodniej. Wysokość śniegu sięga w Langaa aż do drutów telegrafu, a w Viborgu dochodzi do 14 stóp. (*Tamże*).

* *Nowy Jork, 14 stycznia*. Stronnictwo radykalne czyni nieustanne usiłowania dla postawienia prezydenta Johnsona w stanie oskażenia (*Tamże*).

* *Aleksandrja, 11 stycznia*. Wice-król zatwierdził budowę kolei żelaznej z Suakinu do Berbery i Sudanu. (*Cor. Bür.*)

* *Peszt, 16 stycznia*. *Lloyd* zapewnia jak najuroczyściej, pomimo twierdzeń przeciwnych *Kurjera czeskiego*, że ani Pulszky, ani też Andrassy, Sonyay lub Eötvös nie układali się z deputowanymi niemieckimi co do punktów porozumienia. (*Tamże*).

* Wczoraj na bal w ruskim klubie, dany na cześć JW. Jenerał-Feldmarszałka Hrabiego Namiestnika, zebrało się liczne, wyborowe towarzystwo. W wspaniałej sali, jednej z najpiękniejszych w Warszawie, oraz pobocznej galerji i apartamentach, cudnie mięszały się jedwabne, różnokolorowe materje sukien z powiewnemi koronkami i krepami, i haftowane mundury z czarnemi frakami. Blask brylantów i drogich kamieni, któremu nie ustępował blask hożych i wesołych lic tancerek, odbijający się w mnogich zwierciadłach, świetność kwiatów i innych strojów na głowie, wirujących po sali kobiet—wszystko to stanowiło uroczy widok, jakby żywego ogrodu. Ochocze tańce, przy dźwiękach muzyki Lewandowskiego, przerwane wystawną wieczerzą, zastawioną w głównej sali balowej i górnych apartamentach, trwały do rana. Zabawa udała się jak najlepiej i niezawodnie pozostawiła po sobie na długo w jej uczestnikach wspomnienie, — które nie łatwo da się zatrzeć następnemi zabawami.

* (Prelekcja profesora Papłońskiego). Z zapowiedzianych przez gremjum profesorów szkoły głównej publicznych odczytów, na korzyść niezamożnych uczniów tejże szkoły, wczoraj wieczorem odbył się pierwszy przez prof. Papłońskiego. Początek i rozmaitość mowy ludzkiej, jej znaczenie i potęga, zdania Platona, Arystotelesa i Lukrecjusza, streszczenie różności zdań teologów i racjonalistów nowszej szkoły o mowie, już to jako darze Boskim, już to jako wynalazku ludzkim, obok własnego poglądu i głębokich rozumowań uczonego prelegenta, były nader zajmującym przedmiotem tego ważnego, z głęboką erudycją opracowanego odczytu. Publiczność nasza oceniając szlachetny cel rozpoczętych obecnie prelekcij szanownych profesorów, na odczyt wczorajszy zgromadziła się nader licznie, zatłoczywszy cały obszar ogromnej sali, a wyrazem wdzięczności dla prof. Papłońskiego był szczery i przeciągły oklask wszystkich słuchaczy. Uważamy przytem właściwem nadmienić, że prelekcje obecnie przez profesorów szkoły głównej podjęte, utrzymując przedmiot na najwyższym szczeblu powagi naukowej, mają i mieć będą charakter uroczystości akademickich. ♣.

* (Wypadki). W dniu wczorajszym, Tytus Smorczewski, obywatel, lat 62 wieku liczący, przybywszy z gminy Gołków do syna swego urzędnika, nagle zachorował i pomimo udzielonych mu wszelkich zaradczych środków lekarskich, życie zakończył. — W tymże dniu, pod N. 1536 przy ulicy Chmielnej, skutkiem zbytecznego rozpalenia się komina, zapaliło się forsztowanie drewniane przytykające do tegoż komina; lecz za przybyciem straży ogniowej części 3-ej, ogień natychmiast ugaszony został, a straty przez właściciela na rs. 30 podane zostały.

Austrja.

* (Kwestja wschodnia). *Die Presse* z 17-go b. m. pisze: „Tutejszy półurzędowy korespondent dziennika *Hamb. Börs. H.* utrzymuje, że otrzymywane są tu stale coraz groźniejsze wiadomości ze wschodu, i że zerwanie pomiędzy Portą i Grecją jest nieuchronne, co byłoby klęską dla pokoju powszechnego w ogólności, a dla Francji i Austrji w szczególności, gdyby dyplomacja obu tych wielkich mocarstw nie zaradziła złemu. Oba te mocarstwa usiłują doprowadzić na teraz do skutku konferencję, w zamiarze skłonienia Porty do zrzeczenia się praw monarszych do wyspy Kandji. Pomimo pierwiastkowego sprzeciwiania się, Porta będzie musiała przystać nareszcie na to; uzbrojenia jej atoli służą za dowód, że zamierza ona sprzeciwić się innym tegoż rodzaju pretensjom.—Jak rzeczy stoją—w przypuszczeniu że wiadomości powyższe potwierdzą się—z zapowiedzianym niedawno przez *Wien. Abp.* zamiarem p. Beusta, utrzymania terytorjalnego *status quo* Turcji?"

* (Ministerstwo węgierskie.—Rada państwa). Jeżeli sprawdzi się to, co tu powszechnie twierdzą, w takim razie nastąpi niebawem mianowanie ministerstwa węgierskiego. Jakkolwiek podobne postąpienie pozostawałoby w zupełnej sprzeczności z brzmieniem manifestu wrześniowego, który przyrzekał wysłuchać także równoważącego głosu królestw i krajów nie węgierskich, pomimo to ministerstwo chce widocznie bądź co bądź dojść do ostatecznego rezultatu i załatwić się przynajmniej z węgrami, niemcy bowiem okazują się w swym oporze równie zawziętymi, jak dotąd byli węgrzy. Nadzwyczajna rada państwa będzie prawie zbyteczną, jak skoro na skutek bezpośredniego porozumienia z Pesztem, zakres jej działalności zostanie objęty w ciasne granice. Nie pozostanie jej nic innego, jak tylko usankcjonować układ z Węgrami i zanieść do grobu ustawę lutową z wszelką ostentacją parlamentarną. (*Nordd. A. Z.*)

* (Hr. Gołuchowski). *Lwów, 16 stycznia*. Wczoraj odbył się u Namiestnika wieczór—albowiem odjazd hr. Gołuchowskiego do Wiednia odroczony został. (*Dz. Lw.*)

Grecja.

* (Program gabinetu). Podany niedawno w treści telegraficznej program nowego gabinetu greckiego, nadszedł obecnie w całej swej rozciągłości, i z mowy p. Kumundurosa, w której takowy został rozwinięty, powiedziano między innemi: „Co się tyczy spraw zagranicznych, życzeniem jest naszem utrzymać stosunki przyjacielskie ze wszystkiemi mocarstwami, i do tego skierowana jest działalność rządu. Jakkolwiek jesteśmy ożywieni takiem usposobieniem, i jakkolwiek królestwo greckie nie życzy sobie i nie wywołuje żadnych zawikłań, pomimo to wychodzą na jaw takie wypadki, które są całkiem niezależne od naszego wpływu. W krajach sąsiednich powstają rozruchy, które są wypływem powodów całkiem miejscowych i za które Grecja nie jest w żaden sposób odpowiedzialną, lecz które grożą niebezpieczeństwem porządkowi królestwa i naruszają harmonję jego stosunków zagranicznych. Jakżeż lud helleński może pozostać przytem obojętnym?" (*Nordd. A. Z.*)

Turcja.

* (Sprawa wschodnja.) Gabinety europejskie przestrzegają—jeżeli pominiemy robione w Wiedniu usiłowania dla zawiązania układów dyplomatycznych—jak największą oględność względem zawikłań, których widownią jest wschód. Nawet w Rosji, której przypisywana jest z pewnej strony największa chęć do mięszania się, nie widać żadnego symptomatu, z którego możnaby wnosić o przygotowaniach do działania. Podług *Rus. Inw*, armia ruska jest na teraz mniej liczna niż bywa zwykle w czasach pokoju, prace zaś około uzbrojenia armji podług nowych wymagań, prowadzone są w Rosji z mniejszą gorliwością niż w innych państwach, np. w Austrji. (*Nordd. A. Z.*)

* (Stan Rumunji). Przesilenie polityczne ciążące od tak dawnego czasu na Rumunji, zbliża się, jak się zdaje, do końca. Ludność przyznaje jednomyślnie, że konstytucja 1866 r. pogorszyła jeszcze położenie, na które ona się użala. Donoszą z Paryża, że książę Karol, którego dobre zamiary i czynność zgromadziły w około jego tronu nie tylko wołochów, ale także i mołdawian przychylnych uuji, postara się prawdopodobnie z własnego popędu o zadosyćuczynienie życzeniom swoich poddanych. W takim razie przed rozwiązaniem izb nastąpiłby wprzód zamach stanu. (*Nord.*)

* (Czarnogórze). *Wien. Abp.* z 16-go b. m. pisze: Z listu z 2-go b. m., przysłanego nam przez jednego z naszych korespondentów ze Skutari, dowiadujemy się, że Porta, na wiadomość, iż przyrzeczone czarnogórcom ewakuacja posterunku Nowo-Selo i zburzenie blokhauzu w Wissociczy, nie zostały jeszcze uskutecznione, posłała tam osobnego pełnomocnika, w osobie Izmaela-paszy, dla przyśpieszenia wykonania tych środków.

Włochy.

* (Proklamacja). Komitet narodowy rzymski ogłosił nową proklamację, daleko większe mającą znaczenie od poprzedzającego manifestu; oświadcza w niej bez ogródki, że wkrótce może przyjdzie do ostatecznej walki pomiędzy ludnością a zuawami „potępieńcami, jedyną obroną tyranji klerykalnej", i że rzymianie mają przygotować się „do walki na śmierć, która prędzej czy później wybuchnie"; tymczasem komitet, według wyrażenia rzymskiego, ich *exkomunikuje*, i jak się mówi, zabrania im dawać ognia i wody. Damy rzymskie nie powinny znajdować się na żadnem zgromadzeniu, gdzie pokaże się uniform zuawski, i ponowić szlachetny przykład dany przez damy weneckie. (*Nord.*)

* (Sprawozdanie finansowe). *Florencja, 16 stycznia*. Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych, minister Scialoja złożył swe sprawozdanie finansowe. Wyłuszczone są w niem motywa i rezultata pożyczki narodowej 400-miljonowej, oraz rozporządzenie, z mocy którego nadany został banknotom kurs przymusowy, poczem następuje rachunek kosztów spowodowanych krajowi z powodu wojny z Austrją i wynoszących 357 miljonów. Pozostały z końcem r. 1865 w kasach rządowych zapas w brzęczącej monecie w wysokości 364 miljonów, wystarczył na pokrycie rozmaitych, w roku 1866 wynikłych zobowiązań, łącznie z sumami, które z mocy traktatu pokoju mają być jeszcze Austrji wypłacone. Ten zapas brzęczącej monety, wystarczy także na pokrycie deficytu na r. 1867, łącznie z przypadającą na Wenecjańskie częścią długu państwa, przejętą od Austrji, oraz z częścią długu papiezkiego, którą Włochy mają przejąć na siebie. Budżet wydatków ministerstwa wojny został zmniejszony na r. 1867 o 140 miljonów, skutkiem czego ogół deficytu na rok bieżący wynosić będzie 158 miljonów. W końcu swego sprawozdania, minister wznawia formalne oświadczenie, że renta od długu państwa nie zostanie obniżoną. Jutro p. Scialoja przełoży izbie o środkach i drogach, zastosowanie których spowoduje, zdaniem jego, równowagę w budżecie normalnym. (*Wolffs T. B.*)

Korespondencja Dziennika Warszawskiego.

Lwów, 15 stycznia.

Z sejmu.—Półurzędowe wezwanie do szpiegowania.—Nieproszone fagasostwo.

Jest rzeczą prawdopodobną, że posłowie ruscy zaraz po otwarciu sejmu wystąpią z niego, motywując ten krok niepodobieństwem wzięcia z ich strony udziału w radzie nadzwyczajnej. Do tego oświadczenia dołączą pewnie protest przeciw wszelkim rady uchwałom, dotyczącym wprost lub ubocznie rusinów, a powziętym bez rusinów. Krok taki nie kompromituje wypróbowanej rusinów wiernopoddańczości. W myśl patentu z 2 stycznia jest wolą cesarza, by wszystkie ludy Austrji do Węgier nie należące, wzięły udział w radzie nadzwyczajnej, a więc i rusini galicyjscy; gdy jednak większość sejmowa nie dozwoli im uczynić zadość woli monarszej, przeto są zniewoleni wystąpić na ten raz z sejmu, zakładając zarazem protest.

Gazeta nazywająca się *Narodową*, o której niepodobna wspomnić, aby nie spłonąć od wstydu i oburzenia, wzywa w dzisiejszym swym numerze wszystkich polaków w Galicji wschodniej zamieszkałych, do szpiegowania każdego kroku gorliwszych o swe prawa narodowe rusinów. Mimo demoralizującego tutejszej prasy—mieniącej się polską—wpływu, moralność powszechna jeszcze nie straciła do tego stopnia tkliwości, by wezwanie to nie wywołało oburzenia. Niektórzy z powodu tego wezwania sarkają i na rząd teraźniejszy w Galicji, albowiem dość powszechnem jest mniemanie, jakoby tak zwana *Gazeta Narodowa* miała być organem urzędowym. Zbyt wysoko cenię zacność i prawość charakteru hr. Gołuchowskiego, bym mógł choć na chwilkę przypuścić, że teraźniejszy w Galicji namiestnik, posługuje się znanymi powszechnie oszustami, a do tego w niecnym celu—podkopywania w kraju najświętszych zasad moralności. Ubolewać przeto należy, że to mniemanie o półurzędowym *Gaz. Nar.* charakterze tu i owdzie już się utrwala. Oby *Gazeta Lwowska* jasnem a dobitnem oświadczeniem, sprostowała to fałszywe mniemanie, rząd niezaprzeczenie kompromitujące.

Krótki opis w *Dzien. Warsz.* sceny na ostatniem posiedzeniu sejmowem między Adamem hr. Potockim i księdzem Malinowskim nastręczył *Narodówce* dogodną, jak się spodziewać należało, sposobność, do narzucenia się p. hrabiemu z fagasostwem, z którego nie może być zadowolony. Pomijając to, że Adam Potocki, o ile namiętny, o tyle wszelką podłość nawet w fagasach kontraktowych i bezkontraktowych nienawidzący, nieproszoną *Narodówki* usłużnością nie mógł być wielce zbudowany,—to już sam sposób, w jaki *Narodówka* nieproszone spełniła służby, przypomina przysłowie: w piętę mierzył, w nos uderzył,—a nosy hrabiowskie bywają zwykle delikatne.

♂.

Neapol, 10 stycznia.

Kwestja arsenału w Neapolu. — Projekt utworzenia nowych szkół. — Sztuka komitetu narodowego rzymskiego

W tych dniach rozniosła się pogłoska, że rząd zamierza przenieść do Wenecji, arsenał z Neapolu i warsztaty z Castellamare. Można sobie wyobrazić, jakie wrażenie wiadomość ta sprawiła tu, gdzie przeszło dwadzieścia tysięcy rodzin pozostałoby na bruku, gdyby zamiar ten został urzeczywistniony. Trzeba przyznać, że na ten raz, prasa okazała się na wysokości swego zadania, bo przez swe słuszne uwagi i ton pełen godności i wzniosłości w rozumowaniu, zmusiła rząd do wyjaśnienia stanowczego w tym przedmiocie i dzięki Bogu przekonano się, iż zanadto przesadzone zamiary gabinetu. W istocie *Giornale di Napoli* oznajmił, że chodziło tylko o zawieszenie na pewien czas wydatków, mniej naglących, w różnych portach morskich, aby dostarczyć roboty trzydziestu tysiącom robotników w Wenecji, pozostającym bez możności zarobkowania.

Syndyk tutejszy i członkowie komisji wykonawczej rady miejskiej, wczoraj rano mieli naradę z ministrem oświecenia, obecnie bawiącym w Neapolu, w celu przedstawienia mu projektu założenia 80 do 100 szkół elementarnych dla robotników, przy zapomodze 20 do 30 tysięcy fr. ze strony rządu.

Komitet narodowy rzymski zrobił śmiałą sztukę, która do wściekłości doprowadza policję rzymską. Kazał on odbyć rewizję w mieszkaniu hrabiego Carderona, francuza, jednego z najruchliwszych przewodców spisku burbońsko-legitymistycznego, uknutego w Rzymie. Ajenci, z których dwóch było przebranych za żandarmów papiezkich, zabrali rozmaite bardzo ciekawe papiery, podobno mocno kompromitujące osoby wysoko położone, tak we Francji, jak i w Rzymie. Mówią pomiędzy innemi o dokumencie, zawierającym statuta tajnego towarzystwa pod nazwą: „Akcji katolickiej", którego celem było obalenie wszystkiego, cokolwiek stawia opór papieztwu i encyklice z 1864 r. Zresztą dokumenta te, wkrótce podane zostaną do wiadomości publicznej, i każdy będzie mógł niemi nacieszyć się do woli. *G. P.*

My i oni. (*)

Podczas gdy w różnych zarysach treści politycznej opowiadane są dzieje wypadków, wyszłych na jaw podczas ostatniego powstania polskiego, i wystawiane jest na pośmiewisko imię ruskie, honor narodu ruskiego; podczas gdy w zarysach tych widoczne jest usiłowanie nauczenia polaków nienawiści dla rosjan i miłości dla samej tylko Polski, upatrywania w niej jedynie, w jej burzliwych popędach, mających na celu rokosz, oraz w spiskach jej synów—przyszłego szczęścia kraju— w powieści *My i oni* wypowiedziane są zamiary daleko rozleglejsze. Powieść ta napisaną została przez Bolesławitę i wyszła z druku w roku 1866 w Poznaniu. Z powodu swego charakteru i swej treści, zasługuje ona na szczególną uwagę, znajdujemy w niej bowiem całą spowiedź polityczną polaka, wyjaśniającą wszystkie plany, wszystkie nadzieje na przyszłość, wszystkie marzenia o przyszłym rezultacie sprawy polskiej. Co zasługuje na szczególniejszą uwagę i co powinno stać się przedmiotem dojrzałego zastanowienia, to ta okoliczność, że w powieści *My i oni* jest wzmianka o narodzie ruskim. Stał się on przedmiotem troskliwości polaków; do niego, który nie miał dotąd prawa, podług zdania polaków, należeć do rodziny ludów europejskich, słowiańskich,—polacy przemawiają już inaczej.

Prawda, że w powieści tej dostaje mu się nazwa narodu nieokrzesanego, ciemnego, lecz sam wyrok jest nieco łagodniejszy, i powiedziano, że naród ten stał się takim nie sam przez się, lecz z łaski ucisku rządowego. Autor powieści *My i oni* zna widocznie społeczeństwo ruskie; wnosząc z treści jego powieści, znane mu są jego niedostatki i znane mu są także te urojenia, któremi lud ruski jest bałamucony przez znanych tak zwanych socjalistów. Nad istnieniem w społeczeństwie ruskiem tych ludzi, godnych politowania i zarazem nie mających najmniejszego znaczenia, autor zastanawia się w swem dziele dość szczegółowo i nakreślił dość dowcipny plan. Zdaniem jego, powstanie polskie nie powinno pozostać bez korzyści, która wyjdzie na jaw w przyszłości, i miało ono na celu pomyślność nie samej tylko Polski, lecz także Rosji; polacy przez poniesione ofiary i przez sprawę swej rewolucji, powinni utorować barbarzyńskiemu i ciemnemu narodowi ruskiemu drogę do wolności.

Bardzo nam przykro przypominać naszym czytelnikom o tej chorobie naszego społeczeństwa, która trapi go od kilku lat i która wychodzi na jaw w kształcie wszelkiego rodzaju pamfletów i rozmaitych bałamuctw,—o chorobie którą odznaczała się poprzednio pewna część dziennikarstwa petersburgskiego. Że choroba podobna jest własnością jedynie nie wielkiej garstki ludzi ruskich i nie może spowodować powszechnego rozkładu narodowego, — jest to jasnem dla każdego. Mówimy właściwie o naszych ruskich ludziach, usiłujących przodować narodowi, o miłośnikach zachodu, którzy zbiwszy się z właściwego tropu, poczęli narzucać narodowi wszelkie brednie, których naród nie może ani zrozumieć, ani przyjąć. Wszyscy pamiętają śmieszną i potworną arlekinadę, odegraną w ciągu ostatnich lat przez ludzi tego rodzaju. I dzienniki (ma się rozumieć petersburgskie), i ludzie usiłujący przodować narodowi, wykonali przez ten przeciąg czasu tak liczne sztuki łamane, że jest czego pożałować, jest na co oburzać się. Zjawili się *czerwoni*, z których jedni zamienili się na demagogów, a drudzy, nie pomni na godność osobistą, starali się pobratać z polakami; miały miejsce wszelkiego rodzaju przypływy i odpływy uczuć; lecz jednej, ale ważnej rzeczy brakowało wszystkim tym przemianom—mianowicie honoru i miłości własnego kraju, poszanowania dla swego narodu.

Samo przez się rozumie się, że choroba tego rodzaju nie jest niepodobna do wyleczenia. Czasem ludzie, ulegający jej, muszą przyjść do rozumu i przyznać się do swych błędów, do swej lekkomyślności, do swojej nicości, która pochodzi naturalnie z błędnego pojmowania życia ruskiego i z zupełnej niewiadomości historji ruskiej.

Cóż zawiera w sobie powieść *My i oni?* Niech czytelnicy nie użalają się na nas, że zastanowimy się nieco szczegółowiej nad tem dziełem. Przedewszystkiem zwrócić należy uwagę na to, że autor mówi w całej swej powieści zbyt niewiele o szczegółach powstania; przemaga w nim myśl pokazania światu, jakie to było powstanie, dla czego się ono nie powiodło, i jaki rezultat sprawy polskiej spodziewany jest w przyszłości. Autor rozpoczyna swe opowiadanie od spotkania się dwóch polaków, starego i młodego, na jednej z ulic warszawskich na początku 1863 r. Młody polak, z całym zapałem młodzieńczym, z całą swą chytrością polską, prawi staremu o powstaniu, o nadziejach na przyszłość, o swej wierze w powodzenie powstania. Stary powątpiewa, nie chce on wierzyć, ażeby mogło się zakończyć pomyślnie: „Polska, powiada on, nie ma nikogo takiego, ktoby mógł wypowiedzieć i podtrzymywać wojnę o niepodległość." „Potrzebujemy nie karabinów, lecz tych, którzyby mogli je wziąść do rąk; znajdzie się jedno i drugie; znajdą się tacy, którzy zginą z poświęceniem; lecz kto będzie wodzem powstania? kto będzie niem kierować? Gdzie ręce? Gdzie głowy? Gdzie dowódcy?" Młody polak odpowiadał na to z zapałem; mówił on, że mowa podobna jest zbrodnią przeciw narodowi; lecz stary nie dał się przekonać: „nie dorośliśmy do tego, ażeby zrobić powstanie; szlachty jest mało; jedna jej połowa siedzi w nawozie folwarcznym, a druga połowa w salonach europejskich; średnia klasa życzy sobie wystąpić do walki, lecz brak jej woli; młodzież ma wolę, lecz brak jej rozsądku...... Tylko wielki naród może wybić się na drogę niepodległości; nie jesteśmy ludźmi, i nie powinniśmy być nimi; lecz możemy stać się ludźmi, jeżeli tylko popracujemy nad sobą."

Spór ten był jedynie wstępem do wyjaśnienia poglądów starego polaka na powstanie i na jego cele. Na twierdzenie młodego polaka, że są środki dla powstania, że cały lud weźmie w nim udział, stary odpowiedział, że ludowi, t. j. włościanom, nie ma o co walczyć; nie pójdzie on i nie może bić się o swą nędzę, o swój odwieczny upadek — wy chcecie Polski, on zaś żąda chleba, schronienia i praw człowieczeństwa.... Będąc zaprzężonym do pługa wraz z wołem, lud pozostanie na uboczu i spoglądać będzie po ludzku na krwawą walkę, może ze łzami w oczach, lecz bez zapału. Nie wyrósł on jeszcze do walki." Dalej zaś stary polak począł utrzymywać ni mniej ni więcej, jak tylko to, że rosjanie skorzystali z Polski dla tego, ażeby stworzyć swą własną rewolucję. „Jesteście moskalami, powiada on, a sami o tem nie wiecie. Nie Kościuszko, nie Puławski, nie Małachowski i nie Rejtan, lecz Pestel i Bakunin działają i mówią przez was." Dalej jeszcze rozwija on tę myśl w następujących wyrazach: „Umrzecie nie za Polskę; umrzecie za nieprzyjaciół, za moskali; śmierć wasza nauczy ich czegoś, lecz nas niczego nie nauczy. Będąc uczniami ich szkół, ich idei, ich rewolucji, zginiecie dla tego jedynie, ażeby oni skorzystali z waszej śmierci."

W ten sposób powstanie polskie, podług słów powieści *My i oni*, ma nie małe znaczenie dla samej Rosji; przyniesie jej ono swemi ofiarami prawdziwą korzyść; jest ono dziełem Pestela i Bakunina i stanowi pierwszy akt rewolucji rosjan, gdyż nauczy czegoś tych ostatnich. Rozumowanie o tej nauce dla Rosji kończy się następującym monologiem polaka: „Spoglądając w przyszłość, krew uderza mi do głowy... Nikomu nie są znane wyroki Boskie ... Kto wie dla jakiej sprawy przyda się to wszystko? Dopuścicie się czynu nieroztropnego... lecz Bóg obróci go na jakąś sprawę użyteczną dla świata... Dzieci niedoli, potomkowie ucisku i grzechów, jesteście przeznaczeni na zagładę, błogosławię was i przebaczam wam, gdyż inaczej być nie mogło. Z przeszłości pozostały tylko imiona, teraz zaś panuje nowa siła. Pójdziecie pod starym sztandarem, lecz na służbę nowej idei. Bóg resztę rozstrzygnie."

Spotkanie starego polaka z jenerałem ruskim Żiwcowym, jego przyjacielem, który był, podług słów powieści, „prawdziwym moskalem, lecz człowiekiem z wykształceniem europejskiem," dało autorowi sposobność do większego jeszcze rozwinięcia jego idei. Jenerał Żiwcow zapytuje polaka o rewolucję, wyrzuca ją polakom, powiada że oni zginą. „Nie, jenerale, odpowiada polak, przyjmiemy krwawy chrzest i wyjdziemy z niej odmłodzeni, z większym zasobem siły. Co się tyczy rewolucji, nie my ją wszczynamy, nie my jej chcemy, lecz wy ją zaczynacie, zmuszając nas do wzięcia w niej udziału." W rozmowie tej z jenerałem Żiwcowem, wychodzi na jaw cały pogląd polaków na świat, pogląd samochwalczy, pełen ogromnych roszczeń narodowych. Wszystko co powiada stary polak, da się streścić w następujący sposób: historja, podług jego zdania, stworzyła dziwne, męczeńskie położenie Polski, lecz takowe przyniesie wielką korzyć światu i zwłaszcza Rosji. Jakkolwiek Polska znajduje się w upadku i poniżeniu, w każdym atoli razie polacy powinni stać wyżej niż rosjanie. Rosjan stworzyli Jan Groźny, Piotr i inni. Polaków zaś Batory, Sobieski Bolesław i Kazimierz. „Żyliśmy w Europie i na świecie, powiada polak zwracając się do Żiwcowa,—żyliśmy już wówczas, gdy was kołysał w kolebce żelaznej despotyzm, wychowując w was

(*) Ustęp ten poczerpnięty jest z artykułu gazety *Deń*, mającego tytuł: ***Współczesne powieści polskie.***

przyszłych żołnierzy. Jesteście dziećmi żołnierzy, my zaś jesteśmy potomkami rycerzy. Dalej polak powtarza, że Polska, podług słów jego, nie dla samej siebie życzy wolności;—dąży ona do zapewnienia jej wszystkim, całej ludzkości. Lecz rosjanie nie dorośli do pojmowania polaków. Ani rosjanin nie zrozumie polaka, ani polak rosjanina. Polak widzi w rosjanach jedynie ludzi służących despotyzmowi, ubranemu w chłopską siermięgę,—rosjanin widzi w polakach jedynie szlachtę, która dąży do nabywania przywilejów i do okładania kijem włościan.

Polak zaszedł już zbyt daleko. Szlachta troszczy się o cały ród ludzki, głównie zaś o Rosję; zamierza ona oświecić ją światłem wolności; wszystkie jej ofiary, całe jej męczeństwo, wszystko to pójdzie na korzyść ludu ruskiego. Pomyślałby kto, jak poczciwi są ci polacy, jakimi bohaterami wolności są ci *potomkowie rycerzy*. Lecz autor powieści *My i oni* zachodzi jeszcze dalej; chce on pokazać publiczności rewolucjonistę wyrobu ruskiego — i oto wyprowadza na scenę takiego w osobie Artemjewa, urzędnika przybyłego z Petersburga i przedstawiającego swą osobą najzupełniejszy typ petersburgskiego urzędnika-dżentelmena. Artemjew nienawidzi arystokrację; jest on w duchu demokratą albo raczej demagogiem; życzy on sobie rewolucji, bez zamiaru atoli stania się rewolucjonistą, pozostawiając innym wywiązanie się z tej roli. W rozmowie Artemjewa z jego przyjacielem, także urzędnikiem przybyłym na służbę do Warszawy, autor chciał dać dokładne wyobrażenie o przekonaniach Artemjewa: „Jeżeli Polska uspokoi się, jeżeli danem jej będzie wszystko, czego ona sobie życzy, w takim razie przepadniemy na wieki. Trzeba nie dać im powodu nawet do myśli o ustępstwach; potrzeba głosić, że polacy zawsze byli i będą buntownikami; potrzeba uzbroić przeciw nim całą Rosję i rzucić ją na polaków, ażeby zagładzić Polskę i wraz z nią naszych bojarów. Zrobimy z początku w Polsce z chłopami toż samo, co potem potrzeba będzie zrobić i u nas — precz ze szlachtą!... Nadamy ludowi siłę, i z tą siłą zgnieciemy wszystko, co zawadzać nam będzie na naszej drodze." Są już tu ludzie, powiada dalej Artemjew, którzy myślą o uspokojeniu polaków, lecz na to nie można zezwolić, nie zezwolimy na to... same tylko rozruchy w Polsce zdolne są dać nam wolność... a cokolwiekbądź będzie nam przeszkadzać, załatwimy się naraz z dwoma wrogami. Interesa nasze wymagają tego, ażeby wszelkiemi siłami dręczyć, uciskać i dusić i nie dopuszczać do ustalenia się tu porządku. Rząd w swoich z nimi kłopotach nie zwróci na nas uwagi, a my tymczasem będziemy niszczyć wszystko, cokolwiek nawinie się nam pod ręce, i przysposobimy dzieło wyswobodzenia.

(*Dok. nastąpi*).

Zdarzenie prawdziwe z czasów powstania.

(Dokończenie, patrz Nr. 15).

Zaledwie jednak we dworze ucichło i wszyscy się do snu ułożyli, dał się naraz słyszeć tentent kilkunastu koni, które tuż pod dworem stanęły. Służba dała znać panu naczelnikowi, że kozacy wchodzą do dworu. Zbudzono zatem pana ajenta, wepchano naprędce do szafy, w której była garderoba damska, a zaledwie zamknięto za nim drzwi, wszedł oficer z dwoma kozakami do pokoju pana naczelnika, prosił tegoż o rzetelne zeznanie, czy się kto podejrzany we dworze nie ukrywa, a po zaręczeniu pana naczelnika i następnem przejrzeniu delikatnem wszystkich komnat,—wyszedł oficer, a pożegnawszy się, odjechał z oddziałem swym dalej (był to rekonesans).

Gdy otworzono potem miejsce zbawienia pana ajenta, przestraszono się niepomału,—pan ajent bowiem wyglądał jak ściana, dech się w nim zaparł,—został formalnie bez przytomności, nie mogąc się z miejsca ruszyć. Aż dopiero, gdy go upewniono, że kozacy już przynajmniej o parę wiorst oddaleni, i że wcale żadnej obawy już nie ma, wygramolił się wreszcie z fortecy i ułożył się na powrót do snu, ale nie mógł już biedaczysko oka zmrużyć,—stała mu ciągle postać kozaka z nahajką przed oczyma, i w takim to stanie przepędził noc całą. Nazajutrz rano wyjechał pan ajent za dalszemi czynnościami, obiecawszy częstsze odwiedziny panu naczelnikowi. Jakoż dotrzymał słowa, oddając wizytę panu naczelnikowi prawie co tydzień, z temi samemi formalnościami, a kończąca się każdą razą „na djabełku rublowym."

Zuzanna przepędzała dnie całe na modlitwie, ażeby Bóg sprawiedliwy zlitował się, i winnych intrygantów, którzy tyle rodzin poróżnić zdołali, ukarał,—a obałamuconych i łatwowiernych, przyprowadził do upamiętania się.

Pan naczelnik tymczasem za poradą pani naczelnikowej, dawał pieniądze ajentom i nieajentom, przegrywał w karty setki dla miłości żony i dla *świętej sprawy*, i dostarczał zresztą wszystko, co nakazywano sumiennie;—a że gotówka jego nie wynosiła więcej jak 25,000 złp., zaciągał zatem pożyczki jedną po drugiej mimowolnie, a to mając nadzieję, że przecież może nareszcie chociaż bankructwem, żonę nawróci na prawą drogę. I jak się poźniej pokazało, pomysł jego był bardzo dobry, gdyż doprowadził do pożądanego celu.

W miesiącu lipcu, pan naczelnik przekonawszy się, że nie tylko kapitał kompletnie wyczerpany, ale pożyczek zaciągniętych nie zdoła nawet rocznym zbiorem zaspokoić, a znalazłszy kasę zapełnioną kwitami rządu narodowego, które po obrachowaniu wynosiły sumę 73,000 złp.,—naradziwszy się z Władysławem, przedsięwziął stanowczo położyć tym wydatkom koniec, ażeby nie popaść w zupełną ruinę.

W tydzień po tem obrachunku, zjawia się znów pan ajent i żąda od pana naczelnika 15,000 złp., przyniósłszy na tę sumę gotowy kwitek,—jako niby potrzebną dla oddziału Jeziorańskiego, gdyż z powodu utrudnionej komunikacji, nie może się doczekać tejże z Warszawy.

Pan naczelnik odpowiedział na to, że nie ma ani grosza nawet na swoje niezbędne wydatki domowe i że zbiór z pola z tego powodu opóźniony.

Wściekał się i rzucał pan ajent, nazwał nawet pana naczelnika podłym materjalistą, groził wreszcie dymisją, ale wszystko to nic nie pomogło, pan naczelnik był nieubłagany, a pani naczelnikowa zdumiewała się, jak można tak wysoko położonym dygnitarzom opierać się, i nie poznała nawet, dawniej uległego jej naczelnika. Pan ajent nie mogąc wreszcie nic wskórać, wyjechał i nie pokazał się już więcej we dworze.

Po jego wyjeździe, zaczęła dopiero pani naczelnikowa robić mężowi wyrzuty o niestałość, terkotała prawie całą godzinę, a nawet kiedy jej pan naczelnik przedstawił w czystem świetle ich pół-bankructwo,—nie przyznała mu słuszności, mówiąc, że kwity rządu narodowego, to pieniądze i że w każdym czasie można je wymienić. Pan naczelnik wydobył zatem na jej przedstawienie te kwity, które wynosiły 73,000 złp. i oddał jej, ażeby je przyjęła jako dar od niego i wspierała niemi dalej *świętą sprawę*, a jeżeli jest tak dalece przekonaną o rzetelności i obietnicach rządu narodowego, żeby spieniężywszy je, chociażby jedną czwartą część oddała jemu, co obecnie potrzebuje na robotnika, bez którego cały plon tegoroczny zniszczeje.

Pani naczelnikowa uradowana, podjęła się tej misji, bez wszelkiego ale, w nadziei, że przecież raz będzie mogła odwieść męża od tych niedowierzań i niechęci ku *świętej sprawie*,—wyjechała zatem tego samego dnia do Warszawy.

We dwa dni po jej odjeździe, przybył znów rekonesans z kilkunastu konnych powstańców do dworu. Podoficer dowodzący tym rekonesansem zsiadł z konia, wpadł do pana naczelnika, kazał dać swym towarzyszom jeść i pić, a koniom dostarczyć obroku na parę dni. Sam rozlokowawszy się w pokoju pana naczelnika, zaczął opowiadać o swem bohaterstwie, że będąc dotychczas w dwudziestu siedmiu potyczkach z nieprzyjacielem, zabił nie mniej i nie więcej jak pięćdziesięciu *burych*, ranił z pewnością dwa razy tyle, i kto wie, gdyby nie to *przeklęte ciągłe siedzenie po lasach*, czyby już dawno *nie wzięto* Warszawy!—Rekonesans tymczasem popijając, stracił głowę na czysto i ułożył się do snu.

Naraz zajeżdża bryczka do dworu.—Była to bryczka, która przywiozła panią naczelnikowę z Warszawy. Pani naczelnikowa wszedłszy do pokoju i zobaczywszy gościa nieznajomego, nie przywitawszy się, prosi męża na poufną rozmowę do drugiego pokoju. Gdy tymczasem podoficer rekonesansu spożywał dane mu przysmaczki, wszczęła się w przyległym pokoju między panem naczelnikiem a żoną, następująca rozmowa:

— Adasiu, zginęliśmy.

— Dla czego to kochanie?

— Nierozważnym mojem krokiem przyczyniłam się sama do tego. Udałam się w Warszawie do siostry, która rej wiedzie w rządzie narodowym, z prośbą, by mnie przedstawiła, nie zwierzając się jej z moją misją. Tego samego dnia widziałam się z pełnomocnikiem rządu narodowego i przedstawiłam mu moją prośbę, o której tobie wiadomo. Niestety dostałam w odpowiedzi, żeśmy intryganci i zdrajcy, że przechowujemy Władysława R., o czem ja nic nie wiem, który się wałęsa i spiskuje przeciw rządowi narodowemu, że tylko z pozoru czyniliśmy dotychczas może *powinności*, że o tem wszystkiem mają już sprawozdanie, że wkrótce dostaniesz dymisję i nakaz złożenia pieczęci, i że wreszcie ogłoszą nas publicznie jako wyłączonych z pod praw narodowych.

— I nic więcej kochano żono?

— Czyż jeszcze więcej pragniesz nieszczęścia i hańby na nasz dom, który teraz każdy z daleka palcem wskazywać będzie?—a osobliwie dziś, kiedy czerwoni, jak się dowiedziałam, górę wzięli. Zresztą przyrzeczono mi, ażeby nas przekonać, że rząd narodowy *sumiennie* działa, przyjąć tę kwotę, jako *pożyczkę narodową*.

— A to coś wprzód mówiła, wypłacili nam z góry zatem jako procent od niej,—nie prawdaż? Żono kochana! czyż jeszcze wierzysz w ten obłudny, nie wiedzieć zkąd i od kogo reprezentowany rząd narodowy, w te jego intrygi i kłamstwa, które dzień w dzień wzrastają w nałóg, a które już nawet najzapaleńsi szaleńcy przejrzeć mogli? czyż jeszcze nie dasz wiary mężowi, który pragnie szczęścia żony, który-li dla jej miłości dał się wplątać w te intrygi; ojcu, który pragnie szczęścia dziecięcia swego jedynego? czyż godzi się dla odgrywania komedji przed światem, zdradzać swój kraj, przelewając krew i tracąc mienie jego mimowolnie, i obdarzać nareszcie rodzinę smutkiem i rozdwojeniem?—czas już zaprawdę opamiętać się i powrócić do powinności żony i matki.

Na te słowa, rozpłakała się pani naczelnikowa, rzuciła się w objęcia mężowskie, przepraszała i zapewniała oraz, że nie wierzy już więcej w tę komedję; że wszystko będzie czynić odtąd według jego woli, a na dowód tego przyobiecała się pojednać z Władysławem i Zuzanną.

Pan naczelnik ucieszony, że przecież uzyska dawny spokój, chociaż go to bardzo wiele kosztowało, uściskał żonę nawzajem i wysłał zaraz po Władysława, żeby jak najprędzej przybył, a to, że pani naczelnikowa sama prosi.

W niespełna kwadrans usłyszano już galopującego na koniu Władysława. Pan naczelnik przywołał zatem Zuzannę, i udali się wszyscy do pokoju bawialnego, gdzie zastali pana podoficera, kończącego ostatnią kropelkę z butelki.

Kiedy Władysław wjechał już na podwórze, a pan podoficer usłyszał konia świeżo przybyłego, zerwał się raptem—i krzycząc na gwałt: zdrada! zdrada! kozacy! zdrada!!—skoczył przez otwarte okno, a nie oglądając się nawet, galopował tak przez krzaki, rowy, bagna jak oparzony, pozostawiwszy śpiący rekonesans, na łaskę i niełaskę tych—kozaków!

Władysław wszedł właśnie w chwili, kiedy wszyscy śmiejąc się na głos, wskazywali na bohatera aż pięćdziesięciu zabitych—*burych?!*

— Czy pan Władysław widzi tego tak wściekle uciekającego? zapytała Zuzanna.

— Widzę; cóż to za człowiek?

— Dowódca rekonesansu! podoficer wojsk powstańczych, przyszły zdobywca Warszawy! który się przeląkł kozaków na słońcu.

— Nic dziwnego w tem nie ma, widać że był w szkole genueńskiej, gdzie do takiej rejterady dobre nauki dawano; godny więc uczeń—nauczyciela. Szczęśliwej drogi.

Teraz dopiero nastąpiło przywitanie; pani naczelnikowa z nieśmiałością przepraszała Władysława, a pan naczelnik przedstawił go jej jako ich wybawcę, który wbrew jej życzeniu, nie opuścił ich domu, ale owszem w pobliżu u ekonoma wszystko obserwował, i on to właśnie dał mu radę, co czynić, by nie popaść w zupełną ruinę. Władysław się zaś wymawiał, że nic więcej nie uczynił, jak tylko obowiązek prawego syna ojczyzny.

Zuzanna patrzała teraz trjumfująco na swego narzeczonego, jako na młodzieńca rokującego szczęśliwą dla niej przyszłość. Wtem wchodzi służący i melduje, że jakiś nieznajomy pan, życzy sobie z panem S. mówić na osobności. Pan naczelnik wszedł zatem do obocznego pokoju i kazał prosić nieznajomego.

Za kilka minut wrócił pan naczelnik i ogłosił wszystkim, że dano mu dymisję wskazującą na papier i że popadł w niesławę za to, że nie mógł nastarczyć pieniędzy rządowi narodowemu; a tak był już odtąd tylko eks-naczelnikiem.

Nie zasmucono się tem w dworku, ale owszem nastała dawna wesołość; pan eks-naczelnik zacierał ręce z radości i zaczął dopiero naprawdę pracować, ażeby chociaż po części powetować szkodę,—nie spuszczając się na zwrot 73,000 złp. od rządu narodowego, które może kiedyś zapisze w testamencie na uczniów szkoły genueńskiej.

Przebudzony na drugi dzień rekonesans, dowiedziawszy się o popisie swego dowódcy, poszedł za jego przykładem.

Pan eks-naczelnik dał jeszcze maluczką naukę żonie — przedstawiając, jak to ludzie, którym się niby zdaje, że kochają ojczyznę, sami stają się mimowoli jej katami, będąc łatwowiernymi, ufając oszustom, a nie

słuchając rad światłych, szczęścia pragnących, swych współobywateli.

Odtąd prowadziło eks-naczelnikostwo życie s pokojne i szczęśliwe. Jakoż będąc ostatnią razą w styczniu 1864 r. u nich w gościnie, przekonałem się sam o tem naocznie.

W maju tego samego roku, będąc w Krakowie, dowiedziałem się od kolegi Władysława, że tenże poślubił Zuzannę; że pani naczelnikowa cieszy się niezmiernie szczęśliwym dla nich zakończeniem *świętej sprawy*;—a pan naczelnik wreszcie dymisją i eks-naczelnikostwem; gdéra jednak nieustannie na zaciągnięte pożyczki, które nawet przy ciągłej jego i zięcia pracy, nadzwyczaj pomału z miejsca ustępują. *F.*

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

* (Tydzień targowy). Średnie ceny głównych artykułów żywności na targach warszawskich, w tygodniu bieżącym były następujące: *Co do mięsa w jatkach rzeźnickich*: wołowe z części zadnich funt kop. 10, z części przednich kop. 8, polędwica kop. 17, łoju czystego kop. 12; wieprzowina ze skórą kop. 10, schabu kop. 9, sadła świeżego kop. 16 1/2, słoniny świeżej kop. 15, słoniny solonej kop. 18, cielęciny w ćwiartkach zadnich kop. 11, w częściach przednich kop. 10. Mięso wołowe przywożone z za rogatek miasta i sprzedawane na wozach płacone było funt po kop. 7, wieprzowiny funt k. 8 1/2; *co do chleba:* razowego funt kop. 2, pytlowego kop. 3, stołowego kop. 5, bułki za kopiejkę jedną ważyły: ordynaryjna od złotników 18 do 20, pszenna od zoł. 13 do 15, montowa od złotn. 11 do 13; *co do nabiału:* masła świeżego funt kop. 35, solonego kop. 25, śmietany kwarta kop. 30, mleka zbieranego kop. 3 1/2, ser krowi większy kop. 20, mniejszy kop. 12, twaróg kop. 7, jaj kopa kop. 95; *co do drobiu:* kurcze kop. 25, kura stara kop. 60, gęś karmiona rs. 1 kop. 10, indyk rs. 2, indyczka rs. 1 kop. 35, pularda kop. 55, kapłon kop. 60, prosię k. 75; *co do ogrodowizny:* główka sałaty andywji kop. 3 1/2, blacik roszponki kop. 11, marchwi ćwierć kop. 40, buraków kop. 37 1/2, brukwi kop. 40, mendel selerów kop. 25; pęk pietruszki kop. 7 1/2, wiązka chrzanu kop. 15, cebuli garniec kop. 24, cebuli funt kop. 5, mendel porów kop. 7, kartofli garniec kop. 6 1/2, kapusty zwyczajnej główka kop. 3, włoskiej kop. 6; *co do zwierzyny:* sarna rs. 9, zając rs. 1, jarząbków para kop. 95, kuropatw para rs. 1 k. 20, kwiczołów para k. 16; *co do legumin:* mąki pszennej najlepszej funt kop. 8, średniej kop. 6, ordynaryjnej kop. 4, ryżu kop. 11, kaszy krakowskiej drobnej kwarta kop. 11 1/2, średniej kop. 10, najgrubszej kop. 9, jaglanej kop. 8, perłowej pięknej kop. 12, ordynaryjnej kop. 9, gryczanej kop. 6 1/2, jęczmiennej kop. 5, pszennej kop. 11 1/2, grochu szablastego kop. 7 1/2, okrągłego kop. 5, grzybów suszonych funt kop. 30; *co do ryb żywych*: szczupaka funt kop. 37 1/2, lina kop. 30, karpia k. 27; *co do ryb śniętych*: szczupaka funt kop. 13, suma kop. 16, leszcza k. 12 1/2, karasia kop. 11, okonia kop. 10płotków kop. 6. ф.

* (Wyprzedaż perfum i mydeł braci Natansohn). Przed piętnastu laty kupcy tutejsi bracia Natansohn, założyli w Warszawie fabrykę mydeł toaletowych i perfum, według metody francuzkiej i angielskiej, zachowując w ich składzie chemiczny stosunek ciał tłustych do alkaljów, skutkiem czego mydła ich zakładu nie przesycone substancjami gryzącemi, płeć nadwerężającemi, mają zapach trwały, nie rozpływają się w wodzie, a będąc neutralnemi, udelikatniają naskórek i ochraniają ciało od wyprysków, są więc najstosowniejsze dla osób mających płeć delikatną, a szczególniej dla dam i dzieci. Wyroby tej fabryki cieszyły się powodzeniem, korzystną dla przemysłu krajowego obudzały konkurencję, a konsumcja ich sięgała do ostatnich krańców królestwa i odległych prowincyj cesarstwa. Na publicznych wystawach w Moskwie w roku 1853, oraz w Warszawie w roku 1857, bracia Natansohn otrzymali zaszczytne medale, na wystawie zaś londyńskiej w roku 1862, perfumy ich, mydła i kosmetyki, pomimo szczególnych zalet, jakie w Anglji od tego rodzaju fabrykantów są wymaganemi, potrafiły na siebie zwrócić uwagę kompetentnych znawców i pozyskać list pochwalny. Obecnie wszakże bracia Natansohn oddani nierównie ważniejszym zajęciom rozgałęzionej swej działalności, na polu której czynnie wspierają przemysł i handel krajowy, uznali właściwem zaprzestać prowadzenie fabryki wzmiankowanej, i obok tego postanowili wyprzedać wszelkie zapasy perfum, mydeł i kosmetyków za połowę ceny ich rzeczywistej wartości, która to wyprzedaż uskutecznia się codziennie przy ulicy Nalewki, w domu Natansohna (ojca) pod N. 2,244 lit. A., jak bliżej objaśniają poczynione już w pismach anonsa. Nie jest to bynajmniej środek sztucznych ogłoszeń, jakie nieraz się eksploatują dla przywabienia kupujących, a tem mniej zadeklarowane obniżenie ceny, jakieśmy się na miejscu osobiście przekonali, nie jest nęcącym pozorem, w czem wreszcie powaga samej firmy przedstawia zupełną rękojmię; jeżeli zaś możność nabywania towaru po cenach fabrycznych zwykliśmy uważać za korzystną, cóż dopiero mamy powiedzieć, kiedy ten sam towar oddają nam za połowę ceny. W istocie nietylko dla osób i domów prywatnych, ale i dla handlujących, szczególniej też na prowincji, jest to rzadka w swoim rodzaju sposobność zaopatrzenia się w artykuły perfumerji, oczewiście za bezcen. W liczbie rożnych artykułów tego rodzaju jakie skwapliwie są rozkupywanemi, znajdują się jeszcze wyborne mydła piankowe (palmyrène soap), mydła chińskie, piżmowe, przezroczyste, pumeksowe, różane i olbrotowe, mydła i proszki do golenia i kąpieli, woda kolońska, lewandowa, ateńska i aromatyczna, perfumy różnych nazw, z mocnym zapachem, w szlifowanych flakonach, puder ryżowy, blansz w proszku, pachnidła do bielizny, kadzidła i t. p. Zdaje się, że obecna pora karnawału będzie także zachęcającym dla wielu bodźcem, do zwiedzenia wyprzedającego się handlu. ѱ.

* Wyszły z druku: Nr. 1. *Przeglądu Katolickiego.*—Poszyt 2.*Kółka Domowego.*— Nr. 13 *Kliniki.*— Nr. 3 *Zorzy.*—Nr. 3 *Izraelity.*

Warszawa, dnia 7 (19) Stycznia.

Kalendarz.

W niedzielę, 20 stycznia, — *Imienia Jezus*; św. Fabiana i Sebastjana.—Słońce wsch. o godz. 8 min. 0; zach. o godz. 4 min. 23.

W poniedziałek, 21 stycznia, —św. Agnieszki pan.— Słońce wsch. o godz. 7 min. 59; zach. o godz. 4 min. 25.

Stan pogody.

Dziś z rana zimna — 3°,0 R.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o god. 4 po po.
Barometr w milimetrach	744 4	738 3
Termometr Reaum.	— 6 4	— 2 0
Stan nieba	nap. pog.	pochmurny

Największe zimno — 7°,3 R. Najmniejsze zimno — 1°,8 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 3 cali 8.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, Opera **Gaduły**; **Koncert** na skrzypcach panny *Hollas*. — *Jutro*, Balet **Hrabina i Wieśniaczka**.— *Pojutrze*, Opera **Gli Ugonotti (Hugonoci)**, przez artystów włoskich, Abonament lit. A.N. 10.— *Wczoraj*, dawano operę **Gli Ugonotti (Hugonoci)**, przez artystów włoskich, było osób 1000.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, Dramat **Montjoye**.—*Jutro*, Żydzi. — *Wczoraj*, dawano **Przez zazdrość; Chłopi arystokraci; Szuka siebie**, było osób 600.

W SALACH REDUTOWYCH. — *Jutro*, **Maskarada**.

SALA RESURSY OBYWATELSKIEJ.—*Dziś i codziennie*, Koncert B. Bilsego. — *We środy i soboty*, koncerta symfoniczne.

Jutro i pojutrze Koncert.— Początek o godz. 7-ej.— Cena wejścia kop. 30. — *Wczoraj*, było osób 314.

W SALACH DOLINY SZWAJCARSKIEJ, gdzie w głównej sali urządzonym jest ogród zimowy, daną będzie *Jutro*, dnia 8-go (20) stycznia, Trzecia **Reduta**.— Osoby mogą być w maskach lub bez masek.—Omnibusy kursować będą z placu Teatralnego i Krasińskiego, całą noc do Doliny i napowrót.— Z polecenia JW. Jenerała Ober-Policmajstra, osobom przybywającym na Redutę do Doliny, wydawane będą przy wejściu bilety do powrotu po 12 godzinie. — Początek o godz. 10. — Cena wejścia od osoby rs. 1.

ODEON.—*Dziś i codziennie*, wystąpienie śpiewaków francuzkich (z Doliny Szwajcarskiej).— Początek o godzinie 7-ej; Cena 1-go miejsca 32 1/2 kop.; 2-go miejsca 15 kop.— *Wczoraj*, było osób 112.

MUZEUM ANATOMICZNE i ETNOGRAFICZNE. *Codziennie*, od godziny 9 rano do 10 wieczorem, w b. hotelu wileńskim na Tłomackiem. — Cena wejścia kop. 30.—*Wczoraj*, było osób 15.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie* od godziny 10 rano do 4 wieczora.—Cena wejścia kop. 10; w niedziele zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW i STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich).—*Codziennie* od godziny 10 rano do 4 po południu.—Cena wejścia kop. 10.

NA PLACU NALEWEK. *Codziennie*, PANORAMA *Karola Fejta*, — zawierająca różne widoki i epizody z wojny między Austrją i Prusami.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał-major *Mesenkampf*, z Białego-Stoku; pułkownik, baron *Wrangel*, z Płocka;—wyjechali: jenerał-lejtnant *Bakłanow*, do Wilna; rzeczywisty radca stanu von *Berg*, szambelan dworu J. C. M., za granicę.

W dniu wczorajszym przyjechało koleją żelazną: warsz.wied. i warsz.-bydg. osób 237, wyjechało osób 308, — koleją żel. petersb.-warsz. przyjechało osób 78, wyjechało osób 85; — koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 45, wyjechało 239. — onegdaj w ogóle przyjechało osób 1593, w tej liczbie z zagranicy 181; wyjechało 1584, w tej liczbie za granicę 141.

D. 4 i 5 (16 i 17) b. m. chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 168, wyzdrowiało 146, umarło 18, pozostało 1849 (mężczyzn 844, kobiet 1005); z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 173, kobiet 170.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w dniu 18 stycznia 1867 r., a mianowicie pod adresem: Darman w Białymstoku, Joska Akerman w Brześciu Lit., Fitsck w Wilnie, Chikot w Skokach.

Ceny targowe dnia 6 (18) stycznia 1867 r.

RODZAJ PRODUKTÓW	Korzec od — rs.	k.	do — rs.	k.
Pszenica Waga — —240 f.	7	—	7	65
Żyto „ — —230 f.	4	57 1/2	4	95
Jęczmień	4	20	4	50
Owies	2	70	2	77 1/2
Groch polny	—	—	—	—
Kartofle.	1	95	2	10

Pud siana od k. 30—35 Pud słomy od k. 20—21.

Dowozy: Pszenicy 200; Żyta 100; Jęczmienia 300; Owsa 500 korcy.

Wiadro okowity od rs. 3 k. 47 do rs. 3 k. 50.

Garniec „ od rs. 1 k. 13 do rs. 1 k. 14

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 7 (19) Stycznia 1867 r.

MONETY.	Żądane Rs.	Żądane K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	6	15
Dukaty Holenderskie nowe ważne	—	—	3	50
Frydrychsdory Pruskie	—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal.	—	—	—	—
PAPIERY. (bez wartości kuponu).				
Obligi Skarbu za rs. 100	73	83	73	17
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	102	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztukę	—	—	51	—
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kuponem	—	—	34	—
„ „ „ bez kuponu	—	—	27	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100	81	25	80	75
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)	75	67	75	—
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	59	50	59	17
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs.	—	—	50	—
5 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	73	75	—	—
6 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100	77	—	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100	—	—	—	—
„ Sierpniowe za rs. 100	—	—	—	—
Rosyjska pożycz. prem. z 1865 rs. 100	107	50	107	25
„ „ „ 1866 „ 100	106	50	106	—
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125	118	—	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank 2000 za rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę	—	—	66	75
Obligacje Drogi Żel. Warsz.-Wied. po frank. 500 za sztukę	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100	55	25	54	75
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Terespolskiej za rs. 100	88	67	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	—	—	—	—

WEXLE.			Żądane Rs.	Żądane K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin	100 Tal.	2 m.	109	12 1/2	108	90
„	„ „	k. t.	—	—	—	—
Wrocław	„	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk	„ „	2 m	—	—	—	—
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	7	43	7	40
Paryż	300 Frank.	2 m.	88	50	88	35
Wiedeń	150 Zł. W. A.	2 m.	88	70	—	—
Petersburg	100 Rsr.	1 m.	99	—	—	—
„	„ „	k. t.	—	—	—	—
Moskwa	„ „	1 m.	—	—	—	—
„	„ „	k. t.	—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych..... rs. — k. 30
* „ „ , od Listów Likwidacyjnych. rs. — k. 54 1/2

KURSA TELEGRAFICZNE AJENTURY RUDOLFA OKRĘT

z Berlina, d. 6 (18) Stycznia 18667 roku.

Z BERLINA	żądają	płacą
5-ta Pożyczka Rosyjska		62
Obligacje Skarbowe 4%		62
Listy Zastawne 4%		61 1/4
Bilety Banku Rosyjskiego		82 1/2
Weksle na Warszawę		82
„ Petersburg 3 tygodn.		90
„ „ 3 miesięczny		88 1/8
„ Londyn 3 „		—
„ Paryż 2 „		—
„ Hamburg 2 „		—
„ Wiedeń 2 „		75 1/2
Koleje Rosyjskie		78 7/8
Kolej Terespolska		—
dto Warszawsko-Wiedeńska		60 1/2
dto Warszawsko-Bydgoska		—
Nowa pożyczka premjowa 1-em		—
„ „ „ 2-em		89
Żyto na targu		57 3/8
dto „ dostawę		55 1/2

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

(N. D. 8). *Komisja Rządowa Sprawiedliwości.*

W zastosowaniu się do art. 44 K. C. P., podaje do wiadomości osób interesowanych, iż Trybunał Cywilny Gubernji Warszawskiej w Kaliszu, wyrokiem z dnia 2 (14) Sierpnia 1866 r. na powództwo Honoraty Willemetus zapadłym, śledztwo co do zaginionego męża jej Karola-Augusta Willemetus, ostatnio w mieście Brudzewie Powiecie Konińskim przebywającego, nakazał i do wyprowadzenia takowego, Podsędka Okręgu Konińskiego wyznaczył.

Warszawa d. 27 Grud. (8 Stycz.) 1866/7 r.

Członek Komisji,
Rzeczywisty Radca Stanu K. Laski.
Naczelnik Wydziału Puchalski.

(N. D. 9). *Sąd Kryminalny Gubernji Radomskiej w Radomiu.*

Obecni:

Kleszczyński Prezes,	Działo się na audjencji publicznej Sądu Kryminalnego Gubernji Radomskiej, w mieście Kielcach dnia 24 Listopada (6 Grudnia 1866 r.
Grobicki Sędzia,	
Mierzejewski As,	
Obrąpalski Podpr.	
(podp.) Kleszczyński	

W sprawie przeciwko Stefanowi-Michałowi-Rajmundowi trzech imion Salomońskiemu, katolikowi, lat 26 liczącemu, czeladnikowi krawieckiemu, czasowo w Warszawie, stale w mieście Kielcach zamieszkałemu, obecnie w Ameryce znajdować się mającemu, i

Janowi Jordanowi, lat 25, katolikowi, bezżennemu, synowi Emilji Jordanowej, właścicielki wsi Więcławice i tamże zamieszkałemu, obydwom o samowolne opuszczenie kraju, obwinionym przy obronie Patrona Łuniewskiego, pod wyrok I-ej Instancji przychodzącym.

Sąd Kryminalny Gubernji Radomskiej.

Stefana-Michała-Rajmunda trzech imion Salomońskiego, Jana Jordana, za niepowrócenie do kraju ojczystego na wezwanie rządu, z mocy art. 340, 24, 25, 26, K. K. G. i P, na pozbawienie wszelkich praw i bezpowrotne z obrębu państwa wygnanie skazuje, koszta sądowe umarza, mocą wyroku w I-ej Instancji.

(podpisano) Kleszczyński.
Tomaszewski za Pisarza.
Zalecamy i rozkazujemy etc.
(podpisano) Kleszczyński.
Tomaszewski.
Za zgodność,
Podpisarz Sądu Kryminalnego,
Gubernji Radomskiej Domański.

Przyczem ostrzega, że nieobecnym na wezwanie sądu niestawającym i za to wyrokiem tym, na karę skazanym, służy jeszcze trzechmiesięczny termin od dnia umieszczenia w Dzienniku Warszawskim ogłoszenia tego wyroku do usprawiedliwienia się, a tem samem do odwołania się do wyższej Instancji, w której to drodze zasady usprawiedliwiające ich nieobecność przez sąd wyższy przyjęte być mogą.

Kielce dnia 10 (22) Grudnia 1866 roku.
Prezes Kleszczyński.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N. D. 190). *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpionej śmierci: 1. Władysława Dryackiego, wierzyciela sumy rs. 444 kop. 97½, mieszczącej się w większej pierwotnej sumie złp. 8 899 gr. 15, zabezpieczonej pod Nr. 13 działu 4 wykazu hypotecznego dóbr Ostrówek z Okręgu Łęczyckiego; 2. Mikołaja Jezierczyka v. Jezierskiego, właściciela nieruchomości Nr. 12 oznaczonej, w osadzie Targówek Okręgu Warszawskim położonej, i 3. Franciszki z Mioduszewskich 1-go ślubu Lewickiej, a 2 go Axman, właścicielki prawa lokalu w nieruchomościach Warszawskich Nr. 2446 i 2447, oraz wierzycielki dwóch sum: po rs. 6,000 wynoszących, a na nieruchomościach Warszawskich Nr. 2446 i 2447 do zabezpieczenia podanych i figurują sposobem zastrzeżeń na marginesach działu III i IV wykazu hypotecznego rzeczonych nieruchomości, na skutek aktu dnia 18 (30) Marca 1865 r. Nr. 23, w księdzie wieczystej Nr. 2446 zeznanego, oraz wniosku pod tąż datą za Nr. 9 w księdze wieczystej Nr. 2447 uczynionego, toczy się postępowanie spadkowe, a termin do regulacji tych spadków kancelarji hypotecznej wyznaczony został na dzień 14 (26) Kwietnia 1867 r.

Stanisław Zawadzki.

(N. D. 202). *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Do ukończenia postępowania spadkowego po Maksymiljannie z Malinowskich Berlińskiej, współwłaścicielce dóbr Brzeziny w Okręgu Siennickim położonych, wyznacza się termin na dzień 10 (22) Lipca 1867 r. w kancelarji hypotecznej w Warszawie.

Jan Jasiński.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 90). *Rząd Gubernjalny Augustowski.*

Z mocy rozporządzenia W. Dyrektora Głównego Prezydującego w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z d. 7 (19) Grudnia r. b. Nr. 18726 opierającego się na Najwyższem upoważnieniu objawionem w odezwie Ministra Sekretarza Stanu z d. 8 (20) Grudnia r. z. Nr. 7652 i objętem w wypisie z protokułu posiedzenia Komitetu Urządzającego z d. 11 (23) i 18 (30) Grudnia t. r., podaje do powszechnej wiadomości, że na sali zwykłych posiedzeń Rządu Gubernjalnego w mieście Suwałkach w d. 3 (15) Lutego 1867 r. od godziny 12 z rana, odbywać się będzie głośna in plus licytacja na sprzedaż młyna wiatraka i 3 morgów 51 prętów gruntu w pośród posiadłości miasta Marjampola położonych, oraz należącego doń domu mieszkalnego murowanego.

Główniejsze warunki sprzedaży przez licytacją powyższej realności, są następujące:

1. Realność o której mowa wystawia się na sprzedaż z przywiązanemi do takowej wszelkiemi dochodami i użytkami, w ogóle z takiemi prawami i obowiązkami jakie Skarbowi Królestwa służą, od d. 20 Maja (1 Czerwca) 1867 r., dochody zatem do tejże daty osiągnięte do Skarbu należeć będą.

2 Licytacja odbędzie się głośna, lecz ubiegający się o kupno, mogą składać deklaracje opieczętowane do godziny 12 z rana w dniu wyżej oznaczonym, które to deklaracje będę rozpieczętowane po ukończeniu licytacji, składający jednak deklaracje, nie będą przypuszczeni do licytacji głośnej.

3. Licytacja głośna rozpocznie się od sumy rs. 2,956 kop. 60, jako szacunku wystawionej na sprzedaż realności i dochodu z młynu.

4. Każdy z ubiegających się, obowiązany jest złożyć w Kasie Gubernjalnej tytułem vadium w gotowiźnie sumę wyrównywającą $^{1}/_{10}$ części powyższego szacunku to jest rs. 295 kop. 66.

5. Utrzymujący się przy licytacji, połowę sumy szacunkowej t. j. rs. 1,478 kop. 30, winien będzie wnieść do Kasy Skarbowej, nie później jak w dni 30 od daty zawiadomienia go o zatwierdzeniu licytacji, na poczet której to należności nabywca może przeznaczyć złożone vadium, oraz wnieść ¼ część listami likwidacyjnemi, w nominalnej wartości, jeśli ta ¼ część może być zaspokojoną całkowitemi listami likwidacyjnemi, gdyż Skarb reszty z nich wydawać nie ma obowiązku, drugą zaś połowę oznaczonego szacunku, to jest tę, od której rozpocznie się licytacja, wraz z podwyżką na licytacji postąpioną, nabywca obowiązany będzie zabezpieczyć na pierwszem miejscu w dziale IV, księgi hypotecznej, którą dla kupionej realności założy i od długu tego opłacać do Kasy Skarbowej 5% tytułem procentu, oraz 2% na umorzenie kapitału w dwóch równych półrocznych ratach w miesiącach Czerwcu i Grudniu z góry każdego roku pod rygorem egzekucji administracyjnej, aż do zupełnego spłacenia długu.

6. Należne z Dyrekcji Ubezpieczeń wynagrodzenie w kwocie rs. 147 za zgorzałą na dniu 6 (18) Grudnia r. z. stodołę w powyższej realności, do nabywcy należeć będzie.

7. Warunki niniejszej sprzedaży, obowiązywać będą nabywcę od chwili podpisania protokułu licytacyjnego, dla Rządu zaś wtenczas staną się obowiązującemi, gdy takowy przez władzę wyższą zatwierdzony zostanie, a chociażby zatwierdzenie lub uchylenie licytacji nastąpiło później jak w dni 30 po odbyciu onej, plus licytant zrzeka się roszczenia jakichkolwiek ztąd pretensji.

8. Uprzedza się konkurentów, ażeby niedopuszczali się między sobą zmowy i udzielania odstąpnego dla zmniejszenia korzyści, jakie Skarb przez licytację osiągnąć zamierzył, w razie bowiem dostrzeżenia tego, winni do odpowiedzialności na drodze sądowej pociągnięci byliby.

Resztę szczegółowych warunków licytacyjnych, każdy z mających chęć nabycia rzeczonej realności młynowej, może każdodziennie w godzinach zatrudnień biurowych przejrzeć w biurze Rządu Gubernjalnego w Sekcji dóbr i lasów.

Suwałki d. 19 (31) Grudnia 1866 r.

p. o. Vice Gubernatora, Ceretilew.
(3) za Naczelnika Kancelarji, Osipowicz.

(N. D. 5) *Rząd Gubernjalny Augustowski.*

Ponieważ głośna in plus licytacja na hurtową sprzedaż drzewa w cięciach Obrębów: Strzelcowizna, Studzianylas, Frącki i Wielkibór, Leśnictwa Pomorze, w dwóch terminach nie przyszła do skutku, Rząd Gubernjalny przeto niniejszem podaje do wiadomości, że w dniu 23 Stycznia (4 Lutego) r. b. od godziny 10 z rana przed delegowanym Asesorem Nadleśnym, odbywać się będzie w Kancelarji Urzędu Leśnego Pomorze w Pomorzu, nowa głośna in plus licytacja na hurtową sprzedaż drzewa użytkowego i opałowego do wolnego kupujących rozrządzenia oszacowanego i ocenionego w cięciach:

Obrębu Strzelcowizna Nr. 7, wartości rsr. 83 kop. 24.

Obrębu Studzianylas Nr. 9, wartości rsr. 107 kop. 78.

Obrębu Studzianylas Nr. 10, wartości rsr. 193 kop. 43.

Obrębu Frącki Nr. 9, wartości rsr. 34 kop. 51.

Obrębu Frącki Nr. 10, wartości rsr. 87 kop. 96.

Obrębu Frącki Nr. 11, wartości rsr. 95 kop. 53.

Obrębu Wielkibór Nr. 4, wartości rsr. 25 kop. 48½.

Do licytacji każde cięcie oddzielnie od sumy szacunkowej wystawione będzie, wadjum do kupna wynosi $^{1}/_{10}$ część wartości każdego cięcia, termin wyróbki i wywózki od 1 Stycznia do końca Marca i od 1 Paźdz. do końca Grudnia 1867 r. czyli w porze otwarcia lasów, opłata w dwóch ratach: pierwszej raty zaraz przy podpisaniu protokółu licytacji, drugiej przystępując do wyróbki.

Dalsze warunki szczegółowe, w Kancelarji Urzędu Leśnego Pomorze i w Sekcji Leśnej Rządu Gubernjalnego przejrzane być mogą.

Snwałki d. 24 Grud. (5 Stycz.) 1866/7 r.

p. o. Vice-Gubernatora Ceretilew.
za Naczelnika Kancelarji Osipowicz.

(N. D. 2) *Magistrat Miasta Warszawy*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w dniu 20 Stycznia (1 Lutngo) r. b. o godzinie 12 w południe w sali posiedzeń biura Magistratu odbędzie się licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje na sprzezaż posesji Nr. 2789 w Warszawie przy ulicy Leszczyńskiej położonej zajmującej powierzchni gruntu stóp kwadr. rosyjskich 6085 czyli łokci kwadr. 1704 wraz ze znajdującemi się na niej zabudowaniami drewnianemi od sumy na rsr. 2,018 kop. 13½ wyraźnie rubli srebrem dwa tysiące ośmnaście kopiejek trzynaście i pół oszacowanej w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe kupno, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonem na ręce p. o. Prezydenta Miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania poprawek i przekreśleń, wypiszą postąpioną przez siebie sumę.

Nadto de deklaracji winien być dołączony kwit kasy Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rsr. 201 i na koszta ogłoszenia rs. 10 które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

p. o. Prezydenta
Jeneralnego Sztabu Jenerał-Major
Wittkowski.
Naczelnik Kancelarji Luceński.

Wzór do deklaracji

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, iż mocą której odowiązuję się nabyć posesje Nr. 2789 w Warszawie przy ulicy Leszczyńskiej położoną, obejmującą powierzchni stóp kwadr. rosyjskich 6085 czyli łokci kwadr. polskich 1704 wraz z znajdującemi się na niej zabudowaniami drewnianemi i ofiaruię za takową rsr NN. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w wnrunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rsr. 201 i na koszta ogłoszenia rsr. 10 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia miesiąca roku

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko.

(*N. D. 3*). *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w d. 26 Stycznia (7 Lutego) r. b. o godzinie 12 w południe w sali posiedzeń biura Magistratu odbędzie się licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje na sprzedaż placu miejscowego pod Nr. 2564*b* w Warszawie przy ulicy Boleść położonego zajmującego powierzchni stóp kwadratowych rosyjskich 31570,61 czyli łokci kwadratowych polskich 8,840 od sumy rsr. 6,630 wyraźnie na rubli srebrem sześć tysięcy sześćset trzydzieści oszacowanym licząc łokieć kwadratowy po kop. 75 w warunkach zamieszczonej i do licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takawe kupno, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonem na ręce p. o. Prezydenta Miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego a w tych wyraźnie literami bez skrobania poprawek i przekreśleń, wypiszą postąpioną przez siebie sumę.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy Ekonomicznej miasta Warszawy, na złożone w tejże vadium w ilości rsr. 663 i na koszta ogłoszenia rsr. 10 które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

p. o. Prezydenta
Jeneralnego Sztabu Jenerał-Major
Witkowski.
Naczelnik Kancelarji, Luceński.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, mocą której obowiązuję się nabyć plac pod Nr. 2564*b* w Warszawie przy ulicy Boleść położony zajmujący powierzchni stóp kwadr. rosyjskich 3 570,61 czyli łokci kwadr. polskich 8840, ofiarując za takowy rsr. NN. (wypisać liturami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rsr. 603 i na koszta ogłoszenia rsr. 10 przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia miesiąca roku

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko

(N. D. 10) *Wydział Górnictwa przy Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu.*

Podaje do wiadomosci: że w biurze jego w dniu 16 (28) Stycznia 1867 roku odbędą się w skróconym terminie za pośrednictwem deklaracji opieczętowanych, od cen podwyższonych licytacje in minus na różne dostawy w r. 1867 dla Zakładu Rządowego Machin na Solcu w Warszawie, a mianowicie:

I. o godzinie 10 z rana, na dostawę materjałów garbarskich, wartość około rs. 3200, vadium do tej licytacji oznaczone w kwocie 325 i na koszta licytacyjne rs. 8.

II. o godzinie 10½ z rana, na dostawę furażu, wartość około rs. 640, vadium do tejże licytacji oznaczone w kwocie rs. 65 i na koszta licytacyjne rs. 1 kop. 50.

III. o godzinie 11 z rana, na dostawę materjałów malarskich, wartość około rs. 1700, vadium do tejże licytacji oznaczone w kwocie rs. 172 i na koszta licytacyjne rs. 4.

IV. o godzizie 11½ przed południem, na dostawę materjałów pomocniczych, wartość około rs. 1700, vadium do tejże licytacji oznaczone w kwocie rs. 170 i na koszta licytacyjne rs. 4.

Warunki szczególowe do tych licytacji mogą być przejrzane w Wydziale Górnictwa lub Fabryce Rządowej Machin na Solcu w Warszawie.

Każdy mający chęć podjęcia się którychkolwiek z wymienionych dostaw, obowiązany złożyć oznaczone vadium i koszta licytacyjne do Kasy Banku Polskiego, Składu Głównego Żelaza lub Fabryki Soleckiej, i podać deklarację Wydziałowi Górnictwa w oznaczonym terminie na papierze stemplowym ceny kop. 75 w następujacych słowach.

Wzór do Deklaracji.

W skutak ogłoszenia Wydziału Górnictwa z dnia 29 Grudnia (10 Stycznia) 1866/7 r. Nr. 133 podaje niniejszą deklarację, iż podejmuje się w roku 1867 dostawy (tu wyszczególnić jakich materjałów) dla Zakładu Rządowego Machin na Solcu w Warszawie, odstępując od cen do licytacji podanych procent (wymienić wysokość liczbą i literami), poddając się wszelkim obowiązkom oraz zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym, a przezemnie odczytanych, zrozumianych i podpisanych. Kwit Kasy N na złożone vadium rs.. i na koszta licytacyjne rs. załączam, które w razie nieutrzymania się na licytacji sam odbiore. Stałe moje zamieszkanie jest w N. (tu wypisać miejsce zamieszkania, jeżeli w Warszawie ulice i numer domu, a jeżeli na prowincji, Miasto lub wieś, Powiat Gubernję i najbliższą stację pocztową. Pisałem w N dnia Mca. 1867 r.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko)

Deklaracje takie winny być zapieczętowane lakiem i mieć adres, do Wydziału Górnictwa deklaracja na dostawę w roku 1867 materjaów N do Fabryki Soleckiej.

Warszawa d. 29 Grud. (10 Stycz.) 1866/7 r.

p. o. Dyrektora Wydziału, Szmidecki.
Naczelnik Kancelarji, Reklewski.
Naczelnik Sekcji, Kozarski.

(N. D. 6). *Wydział Górnictwa przy Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu.*

Podaje do wiadomości, iż w Kancelarji Zakładu Rządowego stali w Serocku w Powiecie i Gubernji Lubelskiej położonego, odbędzie się w d. 23 Stycz. (4 Lut.) r. b. licytacja na przedaż zajętych p. Czarnockiemu na rzecz należności Skarbowych, różnych wyrobów, machin, narzędzi ślusarskich, kowalskich, tokarskich, stolarskich i t. p. w następujący sposób: o godzinie 10-tej przed południem, głośna na przedmioty pojedyncze niżej od kwoty rs. 150 oszacowane, ze gotowe zaraz mające się płacić pieniądze; — o godzinie zaś 2 tegoż samego dnia, na przedmioty wyższą nad rs. 150, wartość mające, za deklaracjami opieczętowanemi in plus, pod warunkiem złożenia wprzód vadium wyrównywającego, $^1/_{10}$ części wartości każdego licytować się mającego przedmiotu.

Nieutrzymującemu się na licytacji, vadium bezzwłocznie zwróconem zostanie.

Wzór do deklaracji na papierze Stemplowym ceny kop. 30 podać się mający, jest następujący:

W skutek ogłoszenia Wydziału Górnictwa z dnia 26 Grudnia (7 Stycznia) 1866/7 r. Nr. 6,597 podaję niniejszą deklarację: iż obowiązuję się zakupić w Rządowym Zakładzie stali w Serocku (tu wymienić przedmiot z oddzielnego wykazu) za sumę rs. . . . wyraźnie (wypisać literami), poddając się wszystkim zobowiązaniom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym.

Świadectwo Kasy na złożone vadium załączam, które w razie nieutrzymania się na licytacji, sam odbiorę.

Stałe moje zamieszkanie w N. najbliżej Stacji Pocztowej N. położone, a jeśli w Warszawie, to wymienić Nr. domu.

Pisałem w N. dnia . . . miesiąca . . . roku . . podpisać czytelnie imie i nazwisko.

Inne warunki i spis przedmiotów na przedaż wystawionych, mogą być przejrzane w godzinach biurowych, z wyjątkiem świątecznych, w Biurze Wydziału Górnictwa i w Kancelarji Zakładu Serock.

Warszawa d. 26 Grud. (7 Stycz.) 1866/7 r.
p. o. Dyrektora Wydziału, Szmidecki.
Naczelnik Kancelarji, Reklewski.
1 Naczelnik Sekcji, Kozarski.

(N. D. 183). *Управленіе Варшавской Крѣпостной Артиллеріи.*

Симъ объявляетъ, что при этомъ Управленіи будетъ производиться 31 Января нынѣшняго года въ 10 часовъ утра публичный торгъ, на продажу 1,111 пороховыхъ бочекъ, а 3 Февраля въ тѣже часы переторжка.

По сему желающіе купить бочки могутъ явиться въ Цитадель въ сказанное время съ надлежащимъ залогомъ.

Варшава дня 4 Января 1867 года.
Командиръ Варшавской,
Крѣпостной Артиллеріи,
Полковникъ. Графъ.

(N. D. 1). *Naczelnik Powiatu Stanisławowskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 1 (13) Lutego 1867 r. o godzinie 11 z rana, w biurze mojem odbywać się będzie głośna in plus licytacja na sprzedaż ryczałtową, akt biura Powiatu Stanisławowskiego z użycia wyszłych, wagi pudów mniej więcej 100.

Licytacja rozpocznie się od rsr. 1 kop 5 za pud jeden.

Przystępujący do licytacji, obowiązany złożyć vadjum rsr. 30, a przybicie otrzymujący dokompletuje to wadjum do wysokości kwoty przez siebie postąpionej, zaraz przy podpisaniu protokółu licytacyjnego.

Warunki licytacyjne w biurze Powiatu przejrzane być mogą każdego dnia w godzinach służbowych.

Mińsk dnia 9 (21) Grudnia 1866 roku.
Radca Dworu Janiewicz.

(N. D. 62) *Naczelnik Powiatu Kieleckiego.*

Na zasadzie reskryptu Rządu Gubernjalnego Radomskiego z dnia 10 (22) Grudnia r. z. Nr. 79,018, podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 24 Stycznia (5 Lutego) r. b. o godzinie 12 w południe, odbywać się będzie w biórze Powiatu Kieleckiego głośna in minus licytacja na podjęcie się entrepryzy dostawy materjałów ubiorczych dla więzienia w Kielcach i Chęcinach, a mianowicie:

Do więzienia Kieleckiego.

Płótna paczesnego arszynów 2,024 werszków 11.

Płótna pakulanego arszynów 367 werszków 11.

Drelichu zwyczajnego arszynów 243.

Do więzienia Chęcińskiego.

Płótna lnianego arszynów 188 werszków 11,15.

Płótna paczesnego arszynów 591 werszków 6,28.

Płótna pakulanego arszynów 235 werszków 15,10.

Cwelichu arszynów 18 werszków 4,93.

Licytacja na powyższe gatunki płócien, rozpocznie się od cen następujących:

Dla więzienia Kieleckiego za arszyn
płótna paczesnego kop. 28½.
płótna podszefkowego kop. 20.

Dla więzienia Chęcińskiego za arszyn
płótna lnianego kop. 35.
płótna paczesnego kop 28.
płótna podszefkowego kop. 15.

Życzący przeto podjąć się tej entrepryzy, zechcą w czasie i miejscu wyżej wskazanym znajdować się, zaopatrzeni w świadectwa kwalifikacyjne i vadium: do więzienia Kieleckiego rs. 63, do więzienia Chęcińskiego rs. 27 wynoszące, które nieutrzymującemu się przy licytacji zaraz zwrócone będzie.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w każdem czasie w biurze Powiatu Kieleckiego.

Kielce d. 23 Grud. (4 Stycz.) 1866/7 r.
Skierski Pomocnik.
Piasecki Sekretarz.

(N. D. 193). *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Sabiny z Sosnowskich Brodzkiej, Feliksa Brodzkiego byłego właściciela dóbr Pieczyska w Okręgu Czerskim położonych żony w asystencji męża działającej, czyli obojga małżonków Brodzkich obywateli z własnych funduszów utrzymujących się, w mieście Kaliszu Okręgu Kaliskim Gubernji Warszawskiej zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teofila Tomickiego dawniej Patrona przy Trybunale tutejszym w Warszawie, a obecnie Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym pod Nr. 519 w Warszawie zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 7.200 z procentem 5% od d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1865 r. i kosztów od Adama Tańskiego właściciela dóbr ziemskich Pieczyska z przyległościami, w Okręgu Czerskim, Gubernji Warszawskiej położonych, tamże zamieszkałego, protokułem Walentego Supryniewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 24 Lipca (5 Sierpnia) 1865 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE

Pieczyska z przyległościami, składające się podług wykazu hypotecznego z wsi i folwarku Pieczyska, z wsi Wola Pieczyska, z wsi i folwarku Barcice i wsi Słonawa, tudzież części wsi Słonawka lit a), jako też karczmy Zadębie niemniej folwarku nowo-erygowanego, Wólką Pieczyska zwanego, w Okręgu Czerskim, Powiecie i Gubernji Warszawskiej pod jurisdykcją Sądu Pokoju Okręgu Czerskiego w atrybucji wójta gminy Drwalew położone, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Adama Tańskiego należące w posiadaniu tegoż Adama Tańskiego prócz folwarku Barcice w dzierżawie Lucjana Kucharskiego stosownie do kontraktu w d. 2 (14) Maja 1861 r. przed Józefem Belkowskim Rejentem Okręgu Czerskiego na lat ośm zawartego, poczynając od Ś-go Jana 1861 r. za opłatą rocznie z góry po rs. 900 będącego, zostające, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone. Ogólnej rozległości około włók miary nowopolskiej 92, albo dziesiatyn 1,413 mające.

Na gruncie dóbr tych są następujące zabudowania:

Wieś i folwark Pieczyska.

1. Dwór z drzewa gontami kryty, dwa kominy murowane mający, przed drzwiami jest ganek czyli wystawka.
2. Gorzelnia i browar masiv murowane o trzech kominach murowanych, w którym mianowicie w gorzelni mieści się aparat miedziany Pistorjusza, na 15 korcy zacieru i wszelkie utensylja, a w browarze jest również kocioł miedziany z potrzebnemi statkami do fabrykacji piwa
3. Stodoła z drzewa słomą kryta, w której mieści się młocarnia i sieczkarnia czterokonna
4. Obora z drzewa słomą kryta.
5. Obora podobnież z drzewa słomą kryta.
6. Wołownia z drzewa słomą kryta.
7. Stajnia i wozownia słomą kryta, z drzewa postawione.
8. Spichrz z drzewa słomą kryty.
9. Studnia drzewem cembrowana, z pompą do wywaru.
10. Dwie studnie do wody drzewem cebrowane, jedna z pompą druga z żurawiem i kubłem.
11. Ogród fruktowy i dziki płotem żerdzianym ogrodzony, w którym jest drzew około sztuk 400 fruktowych.
12. Domek z drzewa słomą kryty.
13. Suszarnia murowana gontami kryta.

W ogrodzie znajduje się sadzawka wodą napełniona.

14. Kloaka z desek deskami kryta.
15. Kurniki z drzewa słomą kryte.
16. Piwnica murowana ziemią kryta.
17. Dom dwojaki zwany z drzewa słomą kryty, jeden komin murowany mający który jest przeznaczony na mieszkania oficjalistów dworskich.
18. Dom z drzewa słomą kryty, dla pachciarza przeznaczony, przy którym jest piwnica murowana słomą kryta.
19. Karczma z zajazdem z drzewa gontami kryta, w której mieszka Franciszek Talisdorf i szynkuje trunek dworski z 21 garnca.
20. Kuźnia z drzewa gontami kryta, w tej mieszka kowal Jan Stoczewski, płatny jest rocznie rs. 22 kop. 50 za uskuteczniane roboty kowalskie dworowi i pobiera ordynarji w zbożu korcy 10.
21. Wiatrak zwyczajny o czterech skrzydłach, a przy nim.
22. Domek z drzewa słomą kryty, w którym mieszka Stanisław Karwowski młynarz, płaci dzierżawy rocznie rs. 60 ma do tego dodane gruntu mórg 5.
23. Budynek z drzewa słomą kryty na szkołę przeznaczony, do którego dla nauczyciela gruntu mórg 4 przeznaczone.
24. Wozowienka i chlewiki z drzewa słomą kryte, oraz piwnica drzewem cembrowana ziemią kryta.

Resztę zabudowań należy do plebanji, gdyż w tej wsi jest kościół murowany.

Dwór do uprawy gruntu utrzymuje 12 parobków, z których każden płatny rocznie po rs. 21 i pobiera w zbożu ordynarji po korcy 10.

Znajduje się również 12 par wołów, koni roboczych dwanaście, wozów szybowanych 5, pługów 12, bron 6.

W tej wsi jest staw mały i sadzawka wodą napełnione niezarybione.

Włościan czyli ogrodziarzy jest 16, z imion i nazwisk, oraz ilości gruntu posiadających, w akcie zajęcia wymienionych.

Wieś i folwark Barcice.

1. Dom folwarczny z drzewa gontami kryty, dwa kominy murowane mający.
2. Stodoła z drzewa słomą kryta, w której jest młocarnia czterokonna.
3. Owczarnia i obora z drzewa słomą kryte.
4. Spichrz, wozownia i stajnia z drzewa, pod jednym dachem słomą krytym.
5. Chlewy z drzewa słomą kryte.
6. Studnia drzewem cembrowana z żurawiem i kubłem.
7. Ogrodzenia z żerdzi.
8. Dom z drzewa czworak zwany, słomą kryty, komin murowany mający, dla służby dworskiej przeznaczony.
9. Dom dwojak zwany z drzewa wystawiony, słomą kryty, komin murowany mający.
10. Karczma bez zajazdu z drzewa słomą kryta, w tej mieszka Jakób Gawin szynkarz, który wykonywa szynk za 21 garniec przez dzierżawcę tego folwarku wydawany, i ma dodane morgę ogrodu.

Włościan w tej wsi osiadłych jest 11 z imion i nazwisk, oraz ilość gruntu posiadających, w akcie zajęcia wymienionych.

Folwark Wólka Pieczyska.

1. Dwór z drzewa gontami kryty, trzy kominy murowane mający, przy którym szczycie znajduje się przybudowana piwniczka.
2. Stodoła z drzewa słomą kryta.
3. Obora z drzewa słomą kryta.
4. Stajnia i wozownia z drzewa słomą kryta.
5. Chalup dwie z drzewa słomą krytych, dla dworskich ludzi przeznaczonych.
6. Karczma bez zajazdu z drzewa słomą kryta, i w tej mieszka Marcin Drewicz szynkujący trunek dworski z 21 garnca.

Wieś Wola Pieczyska.

W tej wsi jest włościan i ogrodziarzy 22, z imion i nazwisk, oraz ilości gruntu posiadających, w akcie zajęcia wymienionych.

Wieś Słonawa.

W tej wsi jest włościan i ogrodziarzy 8, z imion i nazwisk, oraz ilość gruntu posiadających, w akcie zajęcia wymienionych.

Karczma za Dębie zwana podług wykazu hypotecznego na gruncie nie egzystuje, lecz na gruncie tym egzestują trzy chałupy przez włościan, Wojciecha Kurpalskiego, Wojciecha Zeryńskiego i Andrzeja Głowackiego po mórg 2 pręt. 200 gruntu posiadających zajęte.

Słonawka zaś część lit. A, jak jest w wykazie hypotecznym, że ma należyć do dóbr Pieczyska, lecz ani sam właściciel Tański nie przyznał, aby na tej wsi miał jakie grunta, owszem oświadczył, iż wcale o tem nie wie i ich nie używa.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teofila Tomickiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 519 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone, przejrzano być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Józefowi Borowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Czerskiego w mieście Grójcu urzędującemu na ręce własne.
2. Tomaszowi Strzyga wójtowi gminy Drwalew, do której dobra Pieczyska należą, we wsi Barcicach Okręgu Czerskim Gubernji Warszawskiej urzędowanie odbywającemu i tamże zamieszkałemu, na ręce własne.

Obudwom d. 5 (17) Sierpnia 1865 r.

Wniesione do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr Pieczyska w Okręgu Czerskim położonych d. 10 (22) Sierpnia 1865 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.,

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10-ej z rana dnia 22 Października (3 Listopada) 1865 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teofil Tomicki Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 24 Sierpnia (5 Września) 1865 r.
w z. Podpisarz Trybunału,
Juljan Świerczewski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej d. 24 Sierpnia (5 Września) 1865 r.
w z. Podpisarz Trybunału,
Juljan Świerczewski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych powyż rzeczonych dóbr, Trybunał Cywilny Gub. Warszawskiej w Warszawie, wyrokiem zapadłym d. 19 Listopada (1 Grudnia) 1865 r., termin do przygotowawczego dóbr tych przysądzenia oznaczył na dzień 10 (22) Grudnia 1865 r. w którym to dniu też dobra Teofilowi Tomickiemu Adwokatowi przygotowawczo za sumę rubli srebrnych trzydzieści tysięcy przysądzone zostały. Następnie tenże Trybunał wyrokiem w tymże samym dniu zapadłym, termin do ostatecznego dóbr pomienionych przysądzenia wyznaczył na dzień 1 (13) Marca 1866 r., lecz gdy sprzedaż z powodu niedopełnienia taksy dóbr do skutku nie przyszła, przeto tenże Trybunał Cywilny Gubernji Warszawskiej w Warszawie, wyrokiem zapadłym dnia dwudziestego czwartego Czerwca) szóstego Lipca roku 1866, termin do ostatecznego dóbr tych przysądzenia wyznaczył na dzień ósmy (dwudziesty Sierpnia roku 1866, a skoro jednak w terminie tym sprzedaż do skutku nie przyszła, przeto tenże Trybunał Gywilny Gubernji Warszawskiej w Warszawie, wyrokiem zapadłym d. 30 Grudnia (11 Stycznia) 1866/7 r., nowy termin do ostatecznego dóbr tych przysądzenia, wyznaczył na dzień dwudziesty siódmy Stycznia (ósmego Lutego 1867 r.) w którym to dniu, na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w domu pod Nr. 549, w Wydziale pierwszym o godz. 10 z rana, powyż rzeczone dobra ostatecznie sprzedaną zostaną. Licytacja zacznie się od sumy rs. 59,600, jako dwóch trzecich części wartości taksą biegłych wykrytej.

Warszawa, dnia 4 (16) Stycznia 1867 r.
Radca Dworu, Zgórski.

(N. D. 192) *Patron Trybunału Cywilnego Gubernji Płockiej.*

Wiadomo czyni, iż na skutek wyroków Trybunału Cywilnego Gubernji Płockiej z dnia 1 (13) Lipca 1866 r. nakazującego sprzedaż i z dnia 16 (28) Sierpnia t r. zatwierdzającego taksę sprzedane zostaną w drodze beneficjalnej na żądanie i za popieraniem podpisanego Patrona jako Kuratora wakującego spadku po Franciszku Dzwonkowskim nieruchomości, mianowicie:

1. Kamienica murowana dwupiętrowa dachówką holenderką kryta, o jednym balkonie w mieście Ostrołęce pęwiecie Ostrołęckim w Rynku pod Nr. 24 położona, z placem na którym stoi, i zabudowaniami przy tejże znajdującemi się, to jest: Spichrzem drewniannym z bali w słupy stawianym, dachówką krytym; wozownią w części z cegły surówki, a w części z cegły palonej stawianą; Stajnia z cegły tak samo jak wozownia stawianę; oficyną z przystawką z bali w słuy budowaną: spichrzem z bali i okrąglaków stawianym; oficynką drugą tak samo stawianą; drwalnią z desek, parkanem śmietnikiem i kuczką.
2. Trzy place na mieście Ostrołęce puste przy szosse Ostrowskiej pod Nr. 399. 400 i 401 położone, mające rozległości łokci kwatratowych 672.
3. Łąka w teritorium miasta Ostrołęki na przedmieściu Łęg zwanem leżąca, Postrzegaczką zwana, z trzech stron dotykająca rzeki Narwi, na północ granicząca z gruntami dóbr Laskowiec, a zaś na zachód z dobrami Rządowemi Łęg Starościński, mająca rozległości około mórg 4.
4. Łąka także na przedmieściu miasta Ostrołęki położona, kępą lub Bełczanką zwana, ze wszystkich stron odnogą od rzeki Narwi otoczona i do samego koryta tej rzeki dotykająca, mająca rozległości około mórg 8.

Sprzedaż odbywać się będzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Płockiej w mieście Płocku w Pałacu Sądowym Biskupi zwanym urzędującego, przed W. Bogusławskim Asesorem tegoż Trybunału, w czterech oddziałach. Pierwsza publikacja warunków licytacyjnych powyższych nieruchomości, odbędzie się dnia 10 (22) Listopada r. b. Licytacja zacznie się od sumy szacunkowej taksą obliczonej, czyli:

Oddział 1. Dom Nr. 24 od sumy rs. 5,069 kop. 30.

Oddział 2. Trzy place puste od sumy rs. 87 kop. 36.

Oddział 3. Łąka Postrzegaczką zwana od sumy rs. 200.

Oddział 4. Łąka Kępa v. Bełczanką zwana od sumy rs. 400.

W razie braku licytantów, licytacja zecznie się od sumy o jedną czwartą część niżej taksy.

Obszerne opisanie nieruchomości i warunki licytacyjne przejrzeć można tak u Patrona sprzedaż popierającego, jak i u Pisarza Trybunału Płockiego.

Płock d. 3 (15) Października 1866 r.
Franciszek Lebensztein, Patron.

Po odbyciu w dniu dzisiejszym przygotowawczego przysądzenia nieruchomości oddziału pierwszego kamienicy Nr. 24 w Ostrołęce i oddziału trzeciego Łąki postrzygaczką zwanej termin do ostatecznego tych nieruchomości przysądzenia oznaczony zosłał na dzień 18 (30) Stycznia 1867 r. godzinę 3 z południa.

Nadmienia się przytem iż nieruchomości z oddziału drugiego i czwartego wyłączone zostały z pod sprzedaży.

Płock d. 27 Grud (8 Stycznia) 1866/7 r.
Lebensztein. Patron.

(N. D. 194)

Podpisany Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie pod Nr. 497*A*. zamieszkały, sprzedaż w drodze działów nieruchomości w Warszawie pod Nr. 414*AB*. położonej, Hotelem Europejskim zwanej, na żądanie Aleksandra Przeździeckiego, współwłaściciela tejże nieruchomości, w Warszawie pod Nr. 471*A*. zamieszkałego, popierający, zawiadamia i ogłasza, że z mocy wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie z dnia 2 (14) Czerwca 1866 roku, oraz dnia 27 Października (8 Listopada) t. r. sprzedaną zostanie przez publiczną licytacją w Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie odbyć się mającą

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Krakowskie-Przedmieście pod Nr. 414*AB*. położona, Hotelem Europejskim zwana, wraz z licznemi zabudowaniami i przynależytościami.

Nieruchomość ta, stosownie do zatwierdzenia zwierzchności hypotecznej Gubernji Warszawskiej z dnia 21 Lipca (2 Sierpnia) 1860 roku, należy prawem własności do Aleksandra Przeździeckiego w $^2/_8$, beneficjalnych sukcesorów po Władysławie Pusłowskim w $^2/_8$, Xawerego Pusłowskiego w $^3/_8$ i Rozalji z Padovanich Wambach w $^1/_8$ części. Z tych czterech współwłaścicieli, Aleksander Przeździecki wystąpił o dział, który zgodnie z żądaniem stron, wyrokiem Trybunału Cywilnego w Warszawie z dnia 2 (14) Czerwca 1866 r. został nakazanym.

Skład tej nieruchomości jest następujący:

1. Dom frontowy od Saskiego placu i ulicy Czystej, ozdobnie masiv murowany, z cegły palonej na wapno a w części na cement, o suterenach i piwnicach sklepionych, parterze pierwszem, drugiem i trzeciem, a w części i 4-em piętrze od dziedzińca z entresolami, z dachem dwuskrzydłowym, a nad 4-em piętrem czterospadkowym, blachą żelazną pokrytym, długi od strony Krakowskiego-Przedmieścia łokci $39^1/_2$, szeroki łokci $30^3/_4$, od wjazdu na plac Saski długi łokci 150, szeroki łokci 29, wysoki łokci 29, w części zaś czteropiętrowej szeroki łokci 31, wysoki łokci 36, od Saskiego placu długi łokci 106, szeroki łokci 29, wysoki łokci $28^3/_4$.

2. Dom frontowy od Krakowskiego-Przedmieścia wraz z skrzydłem od podwórza masiv murowany z cegły palonej na wapno, o piwnicach sklepionych, parterze w części sklepionym i jednem piętrze z dachem trzyspadkowym, dachówką holenderką pokrytym, długi łokci 66, szeroki łokci $22^1/_4$, wysoki łokci 15, w skrzydle zaś długi łokci $9^1/_2$, szeroki łokci $17^1/_2$, wysoki łokci 15.

3. Oficyna w przedłużeniu powyższego skrzydła masiv murowana z cegły palonej na wapno o piwnicy sklepionej, parterze i jednem piętrze, z dachem dwuspadkowym, dachówką holenderką pokrytym, długa łokci $12^1/_2$, szeroka łokci $14^3/_4$, wysoka łokci 13.

4. Przystawka dotykająca powyższej oficyny i skrzydła, masiv murowana z cegły palonej na wapno, o parterze i piętrze z daszkiem jednospadkowym, dachówką holenderką pokrytym. długa łokci $2^1/_2$, szeroka łokci $3^1/_4$, wysoka łokci 11.

5. Mur frontowy od ulicy Czystej, łączący domy opisane pod Nrami 1 i 2, z cegły palonej na wapno, długi od Krakowskiego-Przedmieścia łokci 5, od ulicy Czystej łokci 32, gruby łokci 1, wysoki łokci 6.

6. Lodownia pod brukiem dziedzińca znajdująca się, z cegły na cement wymurowana i zasklepiona długa łokci 17, szeroka łokci 14, z szyją długą łokci 5, szeroką łokci $10^1/_4$, wysoka łokci 7.

7. Komórki drewniane tymczasowo dotykające muru frontowego od ulicy Czystej, z dachem tarcicowym, długie łokci 32, szerokie łokci 5, wysokie łokci 4.

8. Komórka drewniana przy zjeździe z bramy, z dachem tekturą smołowcową pokrytym, długa łokci 5, szeroka łokci 3, wysoka łokci $3^1/_2$.

9. Dół murowany, czyli piwnica rozebranej oficyny, pokryty balami, długi łokci $14^3/_4$, szeroki łokci 14, głęboki łokci 4

10 Studnia.

11. Bruk w dziedzińcu obejmujący łokci kwadratowych $4,435^1/_2$.

12. Plac pod całą posesją $15,610\ ^1/_2$ łokci kwadratowych powierzchni mający.

13. Wodociągi, gaz, dzwonki i wyklejenia.

14. Meble i utensylja hotelu w taksie w 223 pozycjach szczegółowo wymienione.

Do odbycia sprzedaży delegowany jest W-ny Aleksander Rożnowski, Sędzia Trybunału, i przed nim w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie wydziału II. pod Nr. 549, odbyła się już w dniu 5 (17) Stycznia 1867 r. pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, a w dniu 23 Lutego (7 Marca) 1867 r. o godzinie 10 z rana odbędzie się druga publikacja a zarazem przygotowawcze przysądzenie. Biegli przysięgli, wartość Hotelu Europejskiego ustanowili na rsr. 556,743 kop. $74^1/_4$.

Zbiór objaśnień i warunki sprzedaży przejrzane być mogą u W-go Zgórskiego, Pisarza Trybunału wydziału I. i u podpisanego Obrońcy przy Senacie

Warszawa d. 6 (18) Stycznia 1866 r.
Andrzej Brzeziński.

(N. D. 191). Podpisany Adwokat ogłasza, że Trybunał Cywilny Gubernji Warszawskiej w Warszawie, wyrokiem między Agnieszką ze Sternickich Tomasza Zmijewskiego żoną z jednej, a Franciszką ze Sternickich Franciszka Ostaszewskiego żoną i Marjanną ze Sternickich Aleksandra Niemyskiego żoną z upowaznienia mężów działającemi z drugiej strony w d. 28 Listopada (10 Grudnia) 1865 roku zaocznie zapadłym, nakazał dział majątku ruchomego i nieruchomego po Marcinie i Anastazji małż. Sternickich, oraz po Hilarym Sternickim pozostałego, w wykonaniu tego wyroku przedane zostaną przez publiczną licytacją.

NIERUCHOMOŚCI,

w mieście Radzyminie Okręgu Stanisławowskim położone Nieruchomości te w taksie przez biegłych sporządzonej podzielone są na trzy części i w tym sposobie będą sprzedawane.

Część pierwszą składają:

A. Plac pod Nr. 101 przy ulicy Wołowej obejmujący szerokości z frontu i od tyłu po łokci 27 głębokości $55^1/_2$.

Na placu tym znajduje się:

a) Dom drewniany parterowy stary.

B. Grunt orny mórg 2 prętów 7 w miejscu zwanym Sunik.

C. Grunt orny mórg 2 prętów 111 pod Mokrem.

D. Grunt prętów 188 przy Zawadzkim Gościńcu zwany Przydomka.

Na placu pod lit. A, znajduje się jeszcze:

Dom drewniany gontami kryty, frontem do ulicy Wołowej stojący:

Chlewy z bali w słupy w podwórzu.

Chlew z bali w słupy gontami kryty i ogrodzenie od ulicy Gęsiej.

Trzy te budowle stanowią własność wyłączną Agnieszki i Tomasza małż. Zmijewskich jako przez nich wystawione.

Część drugą składają:

A. Plac pod Nr. 48 frontem przy Rynku położony szeroki przy Rynku łokci 17, od ulicy Stodolnej łokci 22 głęboki $222^1/_2$ czyli łokci kwadr. 4339.

Na placu tym znajdują się:

a) Dom parterowy drewniany szczytem do Rynku stojący, gontami kryty.

b) Obory z chlewkiem drewniane gontami kryte.

c) Oficyna z bali w słupy gontami kryta.

d) Chlewek z bali gontami kryty.

e) Obory i chlewy drewniane deskami kryte.

f) Studnia balikami cembrowana.

Budowle pod literami b, c, d, e, f, oraz grunt pod niemi tudzież ogród warzywny, stanowią własność Mateusza Jasińskiego.

Część trzecią składają:

A. Grunt zwany stodolny czyli Glinki frontem przy ulicy Stodolnej łokci kwadr. $980^1/_2$ przestrzeni obejmujący stanowiący wyłączną własność Mateusza Jasińskiego.

Na tym gruncie stoją:

a) Stodoła z bali w słupy o jednym klepisku słomą kryta, szczytem do ulicy stojąca.

b) Stodoła o jednym klepisku z bali w słupy słomą kryta, frontem do ulicy Stodolnej stojąca.

B. a) Grunt orny morg. 4 prętów $189^1/_2$ w starym polu.

b) Takiż grunt morg 4 prętów 56 Okrąglik zwany.

c) Takiż grunt prętów 58 Gumnisko zwany.

d) Takiż grunt prętów 136 Przydomka czyli Zjawieniec nazwany.

e) Ogród warzywny prętów 73 w polu położony.

f) Łąka na Łuzach zwana mórg 3 prętów $149^1/_2$ obejmująca.

Grunt należy do właściciela dóbr Radzymina któremu opłaca się czynsz.

Nieruchomości powyższe były własnością Marcina Sternickiego po którego śmierci przeszły w spadku na czworo jego dzieci, Hilary Sternicki syn umarł bezpotomnie, obecnie przychodzą do spadku strony wyżej wymienione.

Pierwsze ogłoszenie warunków sprzedaży odbyło się w Trybunale Cywilnym w Warszawie d. 16 (28) Czerwca 1866 r.

Drugie ogłoszenie tychże warunków i zarazem przygotowawcze przysądzenie odbyło się w tymże Trybunale dnia 29 Lipca (10 Sierpnia) 1866 r., zaś ostateczne przysądzenie odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziale I, d. 19 (31) Stycznia 1867 roku o godzinie 5 z południa przed W. Sędzią Rożnowskim jako delegowanym.

Licytacja zaczynać się będzie:

Co do części pierwszej	od rs.	232	k. 50.
,, drugiej	,,	588	,, 75.
,, trzeciej	,,	230	,, 30.

Vadium wynosi rs. 120.

Bliższe objaśnienia i warunki przedaży przejrzane być mogą w Kancelarji Pisarza Trybunału Wydziału I-go, oraz u podpisanego w Warszawie pod Nr. 489*b* zamieszkałego.

Jędrzejewicz.

(N. D.126). Podpisany Komornik, podaje do powszechnej wiadomości, że prawnie zajęte dochody nieruchomości, jako to.

Nr. 683 przy ulicy Leszno.

Nr. 507 przy ulicy Podwal.

N. 2275/6 i 2306*B*, narożnie przy ulicy Dzikiej i Miłej, w Warszawie położonych, wydzierżawione zostaną przez publiczną licytacją na rok jeden, poczynając od dnia 1 Kwietnia n. s. 1867 r. do tegoż dnia i miesiąca 1868 r.

Termina do odbycia tych licytacji przed podpisanym Komornikiem na gruncie zajętych posesji to jest:

Dla nieruchomości N. 683, na dzień 1 (13) Lutego 1867 r. godzinę 12 w południe, poczynając od sumy rs. 156 kop. 50.

Dla nieruchomości N. 507, na dzień 3 (15) Lutego 1867 r o godzinę 12 w południe poczynając od sumy rs. 200. a

Dla nieruchomości Nr. 2275/6 i 2306*B*, na dzień 8 (20) Lutego 1867 r. godzinę 12 w południe, poczynając od sumy rs. 500, wyznaczone zostały.

Warunki licytacyjne, przejrzane być mogą w Kancelarji mojej w Warszawie, przy ulicy Ś-to Jerskiej, w domu pod Nr. 1776*a* utrzymywanej.

Warszawa d. 2 (14) Stycznia 1867 r.
Antoni, *Tymecki*.

(N. D. 203). Wiadomo czyni: że prawnie zajęte ruchomości, jesionowe i machoniowe, jako to: sofy, stoły, umywalnik, komoda, parawan, łóżka, i t. p. przedmiota, w Warszawie na targu publicznym pod trzema krzyżami zwanym, w dniu 10 (22) Stycznia r. b. o godzinie 12 w południe, przez publiczną licytacją sprzedane zostaną.

J. *Kurman*, Komornik.

(N. D. 204.) Prawnie zajęte ruchomości jako to: meble machoniowe, jesionowe, powozy, konie, lustra, i t. p. przedmiota na targach w Warszawie to jest: w dniu 9 (21) Stycznia r. b. o godzinie 9 i 10 rano na Grzybowie, a o 11 za Żelazną-Bramą, zaś w dniu 16 (28) t. m. i r. o godzinie 10 rano pod trzema krzyżami.

A. *Nowicki*, Komornik.

(N. D. 198). W dniu 9 (21) Stycznia 1867 roku o godzinie 10 z rana na Sewerynowie; o godzinie 11 z rana na Grzybowie, a o godzinie 12 w południe na Muranowie; zaś w dniu 10 (22) b. m. i r. o godzinie 11 z rana na Starem mieście, a o godz. 12 w południe na Grzybowie w Warszawie, jako placach głównych targowych, prawnie zajęte różne meble, mianowicie: kanapy, fotele, krzesła, stoły, szafy, biórka, łóżka machonowe, palisandrowe i jesionowe, lustra, łóżka żelazne, rądle miedziane, komody jesionowe i t. p. przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Jan Orłowski Komornik.

(N. D. 199). W dniu 10 (22) Stycznia r. b. o godzinie 10 na targu Grzybów różne meble, zegary, dorożki i konie; o godzinie 11 rano na placu pod Lwem, beczki z mosiężnemi kranami, kufy blaszane i różne meble; w d. 13 (25) Stycznia t. r. o godzinie 10 rano na placu przed trzema krzyżami, garnitur mebli machoniowych, w dniu 17 (29) Stycznia t. r. o godzinie 10 rano na placu Krasińskich zwanym garderoba męzka; zaś w dniu 18 (30) Stycznia r. b. o godzinie 12 w południe w mieście Mińsku Okręgu Siennickim na placu targowym zboże, jako: żyto, pszenica, i jęczmień, jako w egzekucji Sądowej zajęte, przez publiczną licytacją sprzedane będą.

M. Magnuski Komornik.

(N. D. 200.) Podpisany Komornik wiadomo czyni, iż w dniach 9 (21) Stycznia 1867 r. o godzinie 10 z rana na targu za Żelazną-Bramą, i 9 (21) Stycznia t. r. o godzinie 12 w południe w Rynku Starego-Miasta, prawnie zajęte ruchomości. meble palisandrowe, lustra, garderoba, i t. p. przez publiczną licytacją sprzedane będą.

Warszawa d. 6 (18) Stycznia 1867 r.
Dominik *Pawłowski*, Komornik.

N. D. 209) W dniu 9 (21) Stycznia r. b. o godzinie 10 z rana w rynku Nowego Miasta w Warszawie: algierka szopowa, stara, suknem ciemno-zielonem pokryta, przez licytacją publiczną stanowczo sprzedaną zostanie.

Wichrowski Komornik.

ZAPOZWY EDYKTALNE.

(N. D. *101*). *Sąd Policji Poprawczej Powiatu Warszawskiego Wydziału I.*

Zapozywa niniejszym Marjannę Gołębiewską około lat 30 wieku mającą, w Warszawie zamieszkałą, aby dla objaśnienia w sprawie własnej do Sądu tutejszego zgłosiła się a to pod skutkami prawa.

Warszawa d. 30 Grud. (11 Stycznia) 1866/7 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegialny, Żyzniewski.

(*N. D. 137*). *Sąd Policji Prostej Okręgu Kalwaryjskiego.*

Wzywa niniejszym Ludwikę Leszczyńską ostatni swój pobyt we wsi Augieniki Gminie Simno Okręgu Kalwaryjskim mającą, na teraz, z miejsca zamieszkania niewiadomą aby w ciągu dni 30 od daty dzisiejszej, stawiła się przed Sądem tutejszym dla wysłuchania wyroku w sprawie przeciwko niej o kradzież zapadłego, gdyż wrazie przeciwnym wyrok ten stanie się prawomocnym i w czasie właściwym w egzekucję wprowadzony zostanie.

Kalwarja d. 19 (31) Grudnia 1866 r.
Podsędek, Stempiński.

(N. D. *144*). *Sąd Policji Poprawczej Wydziału Kalwaryjskiego.*

Wsprawie przeciwko Aloizemu Kwiatkowskiemu o nadużycia w służbie obwinionemu, zapozywa Juljana Mystkowskiego i Wojtowicza byłych pisarzy przy Wójcie Gmin Sejwy. ostatnio pierwszego we wsi Dekszenie Gminie Sejwy, a drugiego w Folwarku i Gminie Sejwy zamieszkałych, aby dla złożenia tłomaczenia się w ciągu najdalej dni 30 do Sądu tutejszego przybyli, gdyż wrazie przeciwnym podług prawa postąpionem będzie.

Kalwarja d 24 Grud (5 Stycz.) 1866/7 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegialny, de Johne.

(N. D. *144*) *Sąd Policji Poprawczej Wydziału Kalwaryjskiego.*

Zapozywa Ignacego Kwiatkowskiego ostatnio w Folwarku Sejwach Gminie tegoż nazwiska zamieszkalego, aby dla złożenia objaśnienia w sprawie przeciwko Aloizemu Kwiatkowskiemu w ciągu dni 30 do Sądu tutejszego przybył, gdyż wrazie przeciwnym podług prawa postąpionem będzie.

Kalwarja d. 24 Grud. (5 Stycz.) 1866/7 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegialny, de Johne.

DONIESIENIA PRYWATNE.

(N. D. 53)

Mając pozwolenie z wyższej władzy, w czasie Maskarad, RESTAURACJA przy ulicy Niecałej, w domu W-go Szmideckiego Nr. 614 lit. *E.F.* otwartą będzie do ukończenia maskarad, w którym dostać będzie można wszelkich potraw i napojów.

☞ Taż Restauracja, przyjmuje wszelkie obstalunki.

(21200) **P. Pstrągowski**.

(N. D. 125)

W dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1866/7 r. otwartym został w mieście gubernjalnym Płocku, **Kantor komisowo-handlowy**, pod firmą **J. Herman i Spółka**. Kantor trudni się głównie i załatwia interesa **zbożowe** i innych **produktów**, będących w związku z rolnictwem, obok tego pośredniczy w sprzedaży i kupnie posiadłości ziemskich i miejskich, a nawet obecnie jest w stanie przedstawić interesantom korzystne warunki. (2303)

(N. D. 201).

Nowo-mianowany Rejent Okręgu Warszawskiego **Leon Buszkowski**. poprzednio w Radzyniu urzędujący, otworzył kancelarję w domu W-go Lesera przy ulicy Miodowej pod Nr. 490/1 w dziedzińcu na parterze, gdzie była także kancelarja Rejenta Przysieckiego. (267)

(N. D. 132)

Dobra Leszno,

w Gubernji Płockiej pod Przasnyszem, są z wolnej ręki do sprzedania, lub do zamiany na dom w Warszawie. z dopłatą pewnej sumy. Wiadomość dokładniejsza na miejscu u właścicielki.

W drukarni Rządowej przy Komisji Rządowoj Oświecenia Publicznego — Za Pozwoleniem Cenzury-

DODATEK·

Do dzisiejszego Numeru dołącza się osobny Dodatek N. 5.

ПОЛОЖЕНІЕ

О Губернскомъ и Уѣздномъ управленіи въ Губерніяхъ Царства Польскаго.

(Продолженіе *)

II. *По части городскаго управленія*: Представленіе Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ заключеній по дѣламъ о выдачѣ денежныхъ пособій пострадавшимъ отъ пожаровъ и другихъ несчастныхъ случаевъ. б) Окончательное опредѣленіе выдачи ссудъ изъ городскихъ капиталовъ и остатковъ, и залоговыхъ суммъ, частнымъ лицамъ и городамъ на постройку зданій и разныя улучшенія въ городахъ. в) Дѣла по отводу въ городахъ мѣстъ подъ фабричныя строенія. г) Окончательное разрѣшеніе, при исполненіи регуляціонныхъ плановъ, дѣлъ о пріобрѣтеніи, по добровольному соглашенію, земельныхъ участковъ, потребныхъ подъ устройство улицъ и городскихъ площадей, съ тѣмъ, чтобы расходы по сему предмету не превышали суммы 1,000 рублей. д) Окончательное утверждеіе штатовъ (смѣтъ) городскихъ кассъ на сумму до 6,000 руб. е) Утвержденіе городскихъ лѣсныхъ штатовъ, на всякую сумму. ж) Разрѣшеніе неопредѣленныхъ штатами расходовъ изъ лѣсныхъ городскихъ суммъ на постройки и на улучшеніе въ лѣсахъ до 1,000 руб. въ годъ, изъ одной лѣсной кассы. з) Разрѣшеніе вырубки и продажи сушняка, а равно представленіе въ Правительственную Коммисію Внутреннихъ Дѣлъ въ тѣхъ случаяхъ, когда часть лѣса изсохнетъ, вслѣдствіе пожара, дѣйствія насѣкомыхъ, или по другимъ причинамъ. и) Дѣла о сложеніи городскихъ недоимокъ и начетовъ до 300 руб.—по платежамъ, неправильно наложеннымъ, или когда предметъ дохода болѣе не существуетъ, по независѣвшимъ отъ плательщика причинамъ; до 15 руб.—по всякаго рода недоимкамъ, подлежащимъ сложенію за смертію должника и неотысканіемъ послѣ него имущества. О сложеніи недоимокъ по другимъ случаямъ, Губернское Правленіе входитъ съ представленіемъ къ высшему начальству. к) Разрѣшеніе дѣлъ объ отчужденіи, посредствомъ продажи съ публичныхъ торговъ, ненужныхъ городскихъ недвижимыхъ и движимыхъ имуществъ: по недвижимымъ имуществамъ до 300 руб., по движимымъ до 600 рублей. Торги по симъ продажамъ утверждаются Губернскимъ Правленіемъ въ предѣлахъ, означенныхъ вообще для утвержденія торговъ; равно Губернскому Правленію предоставляется окончательное заключеніе и утвержденіе контрактовъ на продажу всякаго рода городскихъ имуществъ, на основаніи условій, предварительно подлежащимъ начальствомъ одобренныхъ. л) Окончательное разрѣшеніе дѣлъ объ отчужденіи городскихъ имуществъ, равно о пріобрѣтеніи недвижимой въ пользу городовъ собственности до 1,000 руб. м) Окончательное разрѣшеніе дѣлъ по расходамъ городскихъ кассъ на улучшеніе городовъ до 1,000 руб. въ годъ по каждому городу.

III. *По части военно-полицейской:* а) Завѣдываніе хозяйственною частію по обмундированію и снабженію всѣмъ необходимымъ чиновъ Земской Стражи. б) Утвержденіе раздѣленія уѣздовъ на конскрипціонные округи, буде встрѣтится надобность въ измѣненіи прежняго раздѣленія. в) Опредѣленіе, въ случаяхъ, указанныхъ закономъ, правъ на изъятіе отъ рекрутской повинности. г) Назначеніе суммъ на уплату квартирныхъ вознагражденій въ размѣрѣ, существующими тарифами установленномъ, изъ остаточныхъ суммъ другихъ городовъ, свыше 5,000 руб., на всякую сумму.

IV. *По части строительной и дорожной:* а) Утвержденіе плановъ и смѣтъ на постройку, починку и исправленіе зданій городскихъ, тюремныхъ, казенныхъ, священно и церковно-служительскихъ (Православныхъ), до суммы 3,000 рублей, а равно дозволеніе постройки всякаго рода промышленныхъ, фабричныхъ и частныхъ зданій въ городахъ. Въ случаѣ, когда смѣтные расходы превышаютъ 1,500 руб., командируется архитекторъ для повѣрки на мѣстѣ произведенныхъ работъ. б) Утвержденіе плановъ и смѣтъ на постройку, починку и исправленіе костельныхъ зданій и починку костеловъ до 3,000 рублей, и представленіе смѣтъ на работы по постройкѣ новыхъ Римско-Католическихъ церквей на всякую сумму. в) Утвержденіе плановъ и смѣтъ на постройки и починки Евангелическихъ церквей свыше суммы 150 рублей. г) Распоряженіе о производствѣ городскихъ работъ на сумму до 1,000 руб., хозяйственнымъ образомъ, при безуспѣшности торговъ. д) Разрѣшеніе устройства салотопенъ и другихъ вреднодѣйствующихъ на здоровье жителей заводовъ и промышленныхъ заведеній. е) Утвержденіе штатовъ (смѣтъ) дорожной службы. ж) Утвержденіе цѣны коннаго и пѣшаго дня по шарварковой повинности. з) утвержденіе смѣтъ на сумму свыше 150 руб. по ремонту дорогъ 2-го разряда и по постройкѣ шоссейныхъ трактовъ того же разряда. и) Утвержденіе пріемно-сдаточныхъ протоколовъ и денежной отчетности по шарварковымъ работамъ. і) Сложеніе неправильно наложенныхъ штрафовъ за неотработанный шарваркъ до суммы 50 руб., и по другимъ причинамъ до суммы 5 руб., по каждому уѣзду.

V. *По части духовной:* Предварительное разсмотрѣніе записи на строительные капиталы въ пользу костеловъ и обезпеченіе сихъ капиталовъ.

VI. *По части врачебной:* а) Разрѣшеніе открытія въ городахъ аптекъ. б) Свидѣтельствованіе умалишенныхъ.

VII. *По части страховаго управленія:* а) Разсмотрѣніе и утвержденіе застрахованій, по каждому роду оныхъ и по каждой статьѣ страхованія, отъ 5,000 рублей и свыше, на всякую сумму.

*) Смотри прибавленіе къ № 2-го

USTAWA

o Zarządzie Gubernialnym i Powiatowym w Guberniach Królestwa Polskiego.

(Ciąg dalszy *)

II. *W przedmiotach zarządu miejskiego: a*) Przedstawianie Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych wniosków co do udzielania wsparć pieniężnych pogorzelcom i dotkniętym innemi klęskami; *b*) Ostateczne decyzje względem udzielania pożyczek z kapitałów i remanentów miejskich, z funduszów kaucyjnych, osobom prywatnym i miastom na wzniesienie budowl i różne melioracje w miastach; *c*) Jnteresa co do wyznaczenia w miastach miéjsc pod budowle fabryczne; *d*) Ostateczne przy wykonaniu planów regulacyjnych, decydowanie kupna w drodze dobrowolnéj ugody, gruntów potrzebnych na urządzenie ulic i placów miejskich, z warunkiem aby wydatki na ten przedmiot, nie przenosiły summy 1,000 rs. *e*) Ostateczne zatwierdzanie etatów Kass miéjskich do summy 6,000 rs. *f*) Zatwierdzanie miéjskich etatów leśnych bez ograniczenia summy; *g*) Upoważnianie niewskazanych etatami, wydatków z miéjskich funduszów leśnych, na budowle i ulepszenia w lasach, do summy 1,000 rs. rocznie, z jednej kassy leśnéj; *h*) Upoważniania do wyrębu i przedaży suszu, jak równie przedstawienia do Kommisyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, w tych wypadkach, kiedy część lasu wyschnie skutkiem pożaru, uszkodzenia przez owady, lub z innych jakich powodów; *i*) Umarzanie niedoborów miéjskich i defektów: do 300 rs., z opłat niewłaściwie nałożonych, lub gdy przedmiot dochodu istnieć przestanie z powodów niezależnych od kontrybuenta; do 15 rs.—wszelkiego rodzaju niedoborów ulegających umorzeniu, z powodu śmierci dłużnika, i niewykrycia po nim majątku. O umorzenie niedoborów w innych wypadkach Rząd Gubernialny czyni przedstawienie do wyższej władzy. *k*) Decydowanie przedmiotów względem alienacyi przez sprzedaż drogą publicznéj licytacji niepotrzebnych majętności miéjskich ruchomych i nieruchomych, nieruchomych do wysokości 300, ruchomych saś do 600 rs. Licytacyje na takowe przedaże zatwierdza Rząd Gubernialny, w granicach zakreślonych w ogólności do zatwierdzania licytacyi; podobnież pozostawia się Rządowi Gubernialnemu ostateczne zawieranie i potwierdzanie kontraktów o sprzedaż wszelkiego rodzaju własności miéjskich na zasadzie warunków poprzednio przez właściwą Władze przyjętych. *l*) Ostateczne decydowanie w przedmiotach wywłaszczenia posiadłości miéjskich, tudzież nabycia na rzecz miasta własności nieruchomych do 1,000 rs. *m*) Ostateczne decydowanie w przedmiotach wydatków Kass miéjskich na melorację po miastach do 1,000 rs. rocznie w każdym mieście.

III. *W przedmiotach wojskowo-policyjnych: a*) Zawiadywanie częścią gospodarczą co do umundurowania i opatrzenia we wszystko co jest koniecznem, Straży Ziemskiej. *b*) Zatwierdzanie podziału powiatów na okręgi konskrypcyjne, wrazie, jeśli zajdzie potrzeba zmiany poprzedniego podziału. *c*) Przyznawanie praw na wyłączenia od powinności zaciągowéj w przypadkach przepisami przewidzianych. i *d*) Wydzielanie funduszów na zaspokojenie wynagrodzeń kwaterunkowych, w stosunku istniejącemi taryfami oznaczonym, z pozostałości funduszów kwaterunkowych innych miast, wyżéj 5,000 rs. bez ograniczenia summy.

IV. *W przedmiotach dotyczących budownictwa i dróg: a*) Zatwierdzanie planów i kosztorysów na budowę, reperację i polepszenie budowli miéjskich, więziennych, skarbowych, duchownych i służby kościelnéj (Prawosławnych) do wysokości 3,000 rs. tudzież dozwalanie wznoszenia wszelkiego rodzaju przemysłowych, fabrycznych i prywatnych budowli w miastach. W przypadkach w których wydatki anszlagowe przechodzą 1,500 rs. delegowany zostaje budowniczy dla sprawdzenia na gruncie wykonanych robót. *b*) Zatwierdzanie planów i kosztorysów, budowy, restauracyi i naprawy budowli kościelnych, tudzież restauracyi kościołów do wysokości 3,000 rubli oraz przedstawianie kosztorysów robót na budowę nowych kościołów Rzymsko-katolickich bez ograniczenia sumy. *c*) Zatwierdzanie planów i kosztorysów budowy i naprawy kościołów ewangelickich, wyżej nad sumę 150 rs. *d*) Rozporządzenia względem wykonania robót miéjskich do summy rs. 1,000 rs. sposobem administracyjnym, wrazie spełzłej bezskutecznie licytacyi. *e*) Upoważnienia do zakładania topielni łoju i innych szkodliwych zdrowiu mieszkańców zakładów i budowli przemysłowych. *f*) Zatwierdzanie etatów służby drogowéj. *g*) Zatwierdzanie ceny dnia pieszego i konnego do powinności szarwarkowéj. *h*) Zatwierdzanie anszlagów na summę wyżej 150 rs. do utrzymania dróg 2-go rzędu i budowy dróg bitych tegoż rzędu. *i*) Zatwierdzanie protokułów odbiorczo-zdawczych i rachunków pieniężnych z robót szarwarkowych. *k*) Umorzenia niewłaściwie nałożonych pieniężnych kar za nieodrobiony szarwark, do summy rs. 50 a z innych powodów do summy rs. 5 w każdym powiecie.

V. *W przedmiotach duchownych.* Przedstanowcze rozpoznanie zapisów na rzecz kapitałów budowlanych dla kościoła i zabezpieczenie tychże kapitałów.

VI. *W przedmiotach służby zdrowia: a*) Pozwolenia na otwarcie aptek w miastach. *b*) Poświadczanie stanu zdrowia osób obłąkanych.

VII. *W przedmiotach ubezpieczeń: a*) Rozpoznawanie i zatwierdzanie ubezpieczeń wszelkiego rodzaju i we wszystkich przedmiotach ubezpieczenia od 5,000 rs. i wyżéj, na wszelką summę. *b*) Rozpozna-

*) Patrz Dodatek do N-ru 11 i 15

б) Разсмотрѣніе слѣдствій и разсчетовъ объ убыткахъ, понесенныхъ страхователями, выдача вознагражденія по всякаго рода страхованію въ тѣхъ случаяхъ, когда статья страхованія превышаетъ 2,500 рублей, и ассигнованіе таковаго вознагражденія изъ мѣстныхъ Казначействъ или изъ Банка, сообразно желанію страхователей. в) Разсмотрѣніе дѣлъ о возвратѣ изъ Банка страховыхъ суммъ на текущіе расходы и о выдачѣ вознагражденія въ случаяхъ, указанныхъ въ особомъ Положеніи объ управленіи дѣлами страхованія. г) Сложеніе платежей, неправильно наложенныхъ, по каждому роду и статьѣ страхованія, на одного страхователя, до 300 рублей, и представленіе въ Коммисію Внутреннихъ Дѣлъ о сложеніи суммъ свыше 300 рублей. д) Разсмотрѣніе дѣлъ о сложеніи страховыхъ недоимокъ и недочетовъ, подлежащихъ взысканію, но не могущихъ быть взысканными по случаямъ, исчисленнымъ въ страховыхъ уставахъ по каждого рода страхованію, и представленіе таковыхъ дѣлъ на разрѣшеніе Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ. е) Окончательное разрѣшеніе (безъ права дальнѣйшаго обжалованія) жалобъ страхователей на состоявшіяся въ законныхъ предѣлахъ рѣшенія Уѣздныхъ Управленій по дѣламъ о принятіи страхованія и выдачѣ вознагражденій за убытки.

VIII. *По части казеннаго управленія:* а) Сложеніе недоимокъ по окладнымъ податямъ, излишне внесенныхъ въ счеты. б) Сложеніе недоимокъ до 100 руб. съ одного плательщика по разнымъ неокладнымъ доходамъ казны, а именно: по административнымъ, судебнымъ, полицейскимъ, контрабанднымъ штрафамъ, пенямъ и т. п., въ случаяхъ: 1) неправильнаго наложенія и ошибочнаго исчисленія, и 2) доказанной несостоятельности плательщика, смерти, неизвѣстной отлучки или поступленія въ военную службу и неотысканія по должникѣ имущества. в) Сложеніе экзекуціонныхъ пеней, безъ ограниченія суммы, въ случаяхъ: 1) неправильнаго наложенія и ошибочнаго исчисленія, и 2) когда онѣ наложены по недоимкамъ сложеннымъ, или такимъ, коихъ взысканіе пріостановлено или разсрочено. г) Выборъ и назначеніе чиновъ казначействъ, согласно положенію объ устройствѣ оныхъ.

IX. *По части государственныхъ имуществъ:* Дѣла по пріему въ казну имѣній подуховныхъ и помонастырскихъ.

Ст. 35. Разсмотрѣнію и разрѣшенію Губернскаго Правленія, подъ предсѣдательствомъ Вице Губернатора, подлежатъ:

I. *По предметамъ общимъ всѣмъ отдѣленіямъ:* а) Утвержденіе торговъ на постройки, починки, подряды, поставки и отдачу въ аренду казенныхъ и городскихъ имуществъ и доходовъ до суммы 5,000 рублей, считая сумму подряда, поставки или аренды на весь контрактный срокъ. б) Разсмотрѣніе разнаго рода штатовъ, смѣтъ, тарифовъ и т. п., подлежащихъ утвержденію высшихъ властей. в) Разсмотрѣніе залоговъ, вносимыхъ чиновниками, и разрѣшеніе возврата оныхъ чиновникамъ, выходящимъ изъ службы, или поступающимъ на другія, не требующія залоговъ должности. г) Разрѣшеніе, въ уважительныхъ случаяхъ, пополненія залога вычетами изъ жалованья. д) Принятіе и возвратъ при торгахъ залоговъ, вносимыхъ подрядчиками. е) Разсмотрѣніе правъ чиновниковъ и ихъ семействъ на эмеритуру и представленіе непосредственно отъ Губернскаго Правленія въ эмеритальную коммисію о тѣхъ чиновникахъ и служителяхъ, назначеніе коихъ зависитъ отъ Губернатора, Губернскаго Правленія и подчиненныхъ ему мѣстъ. ж) Опредѣленіе ссудъ и наблюденіе за возвратомъ займовъ, выдаваемыхъ изъ постоянной суммы, опредѣленной Совѣтомъ Управленія, для провинціальныхъ чиновниковъ, служащихъ въ административныхъ мѣстахъ. з) Выдача разрѣшеній на содержаніе общественныхъ экипажей и т. п.

II. *По части городскаго управленія:* а) Опредѣленіе мѣръ по взысканію административнымъ, а въ случаѣ надобности и судебнымъ порядкомъ, ссудъ, выданныхъ изъ городскихъ капиталовъ и остатковъ и изъ залоговыхъ суммъ. б) Утвержденіе разсчетовъ по процентамъ, ежегодно причитающимся на хранящіеся въ Банкѣ городскіе и другіе подобнаго рода капиталы. в) Дѣла по управленію домами, взятыми въ администрацію за неплатежъ ссуды.

III. *По части военно-полицейской:* а) Удовлетвореніе ущербовъ по занятіи мѣстъ подъ лагери, учебные плацы, маневры и стрѣльбу въ цѣль, до суммы 75 руб. на каждую команду, окончательно. б) Окончательное распоряженіе о наймѣ земель подъ огороды мѣстныхъ войскъ. в) Представленіе о назначеніи высшаго противъ тарифа вознагражденія за наемъ квартиръ подъ военный постой. г) Ассигнованіе, по существующимъ тарифамъ, на пополненіе квартирнаго расхода денегъ изъ городскихъ квартирныхъ сборовъ до суммы 5,000 рублей. д) Разрѣшеніе жалобъ на неправильное обремененіе постоемъ. е) Сложеніе, на основаніи существующихъ правилъ, квартирныхъ недоимокъ до 50 руб. въ годъ по каждому городу. ж) Назначеніе за казарменное расположеніе войскъ въ городахъ вознагражденія, увеличеннаго до 50% выше тарифа. з) Утвержденіе представляемыхъ, съ исходомъ каждаго полугодія, квартирныхъ разсчетныхъ вѣдомостей о причитающемся жителямъ вознагражденіи за постой изъ квартирныхъ или изъ казенныхъ суммъ. и) Опредѣленіе правъ конскриптовъ на изъятіе отъ рекрутской повинности въ тѣхъ случаяхъ, которые, либо самимъ Губернаторомъ, либо по распоряженію высшаго начальства, будутъ предложены на коллегіальное разрѣшеніе Губернскаго Правленія подъ предсѣдательствомъ Вице-Губернатора. к) Распоряженіе объ отпускѣ денегъ на продовольствіе конскриптовъ, отправляемыхъ изъ уѣздовъ въ мѣста набора. л) Снабженіе конскрипціонныхъ коммисій и рекрутскихъ присутствій бланками, и распоряженія объ отпускѣ денегъ на

wanie śledztw i obliczeń strat, poniesionych przez ubezpieczonych, tudzież udzielanie wynagrodzenia we wszelkich rodzajach ubezpieczenia w tych wypadkach, kiedy przedmiot ubezpieczenia przechodzi 2,500 rs. i assygnowanie takowego wynagrodzenia, stosownie do żądania ubezpieczonego z Kass miéjscowych lub z Banku. *c)* Rozpoznawanie interessów o zwrot z Banku funduszów ubezpieczeń na wydatki bieżące i o wypłatę wynagrodzenia w wypadkach określonych oddzielną ustawą o Zarządzie ubezpieczeń. *d)* Umorzenie opłat niewłaściwie nałożonych z każdego rodzaju i przedmiotu ubezpieczeń na jednego ubezpieczonego, do rs. 300 i przedstawianie do Kommissyi Spraw Wewnętrznych o umorzenie kwot wyższych nad 300 rs. *e)* Umorzenie zaległości i niedoborów przypadających do ściągnienia, a nie mogących być odzyskanemi w przypadkach wskazanych w ustawach o ubezpieczeniu na wszelkiego rodzaju ubezpieczenia i przedstawianie takowych przedmiotów do decyzyi Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych. *f)* Ostateczne decydowania (bez prawa dalszéj reklamacyi) zażaleń ubezpieczonych na zapadłe w granicach przepisów decyzyje Urzędów powiatowych w przedmiocie przyjęcia ubezpieczenia i wypłaty wynagrodzenia za poniesione straty.

VIII. *W przedmiotach zarządu skarbowego*: *a)* Umarzanie niedoborów w podatkach stałych, nienależnie zamieszczonych w rachunki. *b)* Umorzenie niedoborów do wysokości 100 rs. na jednym kontrybuencie z wszelkich niestałych dochodów skarbu, jako to: z kar administracyjnych, sądowych, policyjnych, kar defraudacyjnych i t. p. w przypadkach: 1) niewłaściwego nałożenia i mylnego obliczenia i 2) udowodnionéj niezamożności kontrybuenta, śmierci, niewiadomego pobytu, lub wejścia do służby wojskowéj i niewykrycia majątku dłużnika. *c)* Umarzanie kar egzekucyjnych bez ograniczenia summy, w przypadkach: 1) niewłaściwego nałożenia i mylnego obliczenia i 2) kiedy one zostały nałożone z powodu niedoborów, już umorzonych lub takich których ściągnięcie było wstrzymane, albo na raty podzielone. *d)* Wybór i mianowanie urzędników Kassowych stósownie do ustawy o urządzeniu kass.

IX. *W przedmiotach dóbr rządowych*: Interesa dotyczące objęcia na rzecz Skarbu dóbr poduchownych i poklasztornych.

Art. 35. Rozpoznaniu i decyzyi Rządu Gubernialnego pod prezydencyą Vice-Gubernatora, podlegają:

I. W przedmiotach wspólnych wszystkim wydziałom: *a)* Zatwierdzanie licytacyi na budowę, restauracyę, przedsiębierstwa dostawy i wydzierżawienie majątków i dochodów skarbowych i miéjskich do summy 5,000 rs. licząc summę przedsiębierstwa, dostawy lub dzierżawy na cały termin kontraktowy. *b)* Rozpoznawanie rozmaitego rodzaju etatów, anszlagów taryf i t. p. podlegających zatwierdzeniu władz wyższych. *c)* Rozpoznawanie kaucyi, wnoszonych przez urzędników i decydowanie zwrotu takowych urzędnikom wychodzącym ze służby lub przechodzącym na inne nie wymagające kaucyi urzęda. *d)* Przyzwalanie w zasługujących na uwzględnienie wypadkach, uzupełniania kaucyi potrąceniami z pobieranéj płacy. *e)* Przyjmowanie i zwrot kaucyi wnoszonych przez przedsiębierców przy licytacjach. *f)* Rozpoznawanie praw urzędników i ich rodzin do pensyi emerytalnéj i przedstawianie bezpośrednio przez Rząd Gubernialny Kommissyi Emerytalnéj co do tych urzędników i officialistów mianowanie których zależy od Gubernatora, Rządu Gubernialnego i podległych mu urzędów. *g)* Przyznawanie pożyczek i czuwanie nad odzyskaniem zaliczeń udzielanych z funduszu stałego, wyznaczonego przez Radę Administracyjną dla urzędników prowincyjonalnych, służących we władzach administracyjnych. *h)* Wydawanie pozwoleń na utrzymywanie powozów publicznych i t. p.

II. *W przedmiotach zarządu miast*: *a)* Oznaczanie środków co do ściągania drogą administracyjną, a wrazie potrzeby i drogą sądową pożyczek udzielonych z kapitałów i remanentów miéjskich, oraz z funduszów kaucyjnych. *b)* Zatwierdzanie obliczeń procentów przypadających corocznie od deputowanych w Banku miéjskich i innych podobnego rodzaju kapitałów. *c)* Przedmioty dotyczące zarządu domów wziętych w administracyę z powodu niespłacania pożyczek.

III. *W przedmiotach wojskowo-policyjnych*: *a)* Wynagrodzenia strat z powodu zajęcia gruntów pod obozy, place ćwiczeń wojskowych, manewra i strzelanie do celu, do wysokości 75 rs. na każdą komendę ostatecznie. *b)* Stanowcze rozporządzenia względem najmu gruntów pod ogrody wojsk miejscowych. *c)* Przedstawienia o wyznaczenie wyższego nad taryfę wynagrodzenia, za najem kwater wojskowych. *d)* Assygnowanie funduszów ze składek miejskich kwaterunkowych, do wysokości rs. 5,000 na zaspokojenie wydatków kwaterunkowych podług istniejących taryf. *e)* Decydowanie zażaleń o niewłaściwe przeciążenie kwaterunkiem. *f)* Umorzenie na zasadzie istniejących przepisów, niedoborów kwaterunkowych do 50 rs. rocznie w każdem mieście. *g)* Przyznawanie za koszarne rozlokowanie wojsk w miastach wynagrodzenia, zwiększone do 50% nad taryfę. *h)* Zatwierdzanie przedstawianych z upływem każdego półrocza likwidacyi na przypadające mieszkańcom należytości za kwaterunek, z funduszów kwaterunkowych lub skarbowych. *i)* Przyznanie praw spisowym na wyłączenia od powinności zaciągowéj w tych przypadkach, które albo sam Gubernator, albo też rozporządzenie władzy wyższéj oddadzą pod kollegijalną decyzyę Rządu Gubernijalnego, pod prezydencyą Wice-Gubernatora. *k)* Rozporządzenia względem wypłaty funduszów na utrzymanie spisowych, wysyłanych z powiatów do miejsc poboru. *l)* Zaopatrywanie Kommissyj zaciągowych i urzędów rekruckich blankietami, oraz rozporządzenia względem assygnowania funduszów potrzebnych na przygotowanie takowych. *m)* Assygnowanie, według istniejących przepisów, kosztów

расходы по заготовленію ихъ. м) Отпускъ, на законномъ основаніи, суточныхъ и прогонныхъ денегъ медикамъ и другимъ лицамъ, въ составъ конскрипціонныхъ коммисій и рекрутскихъ присутствій входящимъ. н) Составленіе общаго росписанія по уѣздамъ, сколько каждый округъ долженъ поставить рекрутъ и подставныхъ, а также какихъ разрядовъ и какаго возраста конскрипты должны участвовать въ жеребьѣ. о) Опредѣленіе времени производства въ каждомъ округѣ выниманія конскриптами жеребьевъ и отправленіе конскриптовъ изъ уѣзднаго города въ рекрутское присутствіе. п) Опредѣленіе мѣры взысканія съ виновныхъ въ упущеніяхъ по рекрутской части.

IV. *По части строительной и дорожной:* а) Разсмотрѣніе и разрѣшеніе жалобъ по дѣламъ дорожной повинности. б) Разрѣшеніе перестройки воинскихъ зданій, несостоящихъ въ инженерномъ вѣдомствѣ, на сумму до 300 руб. на всю губернію, изъ подлежащей бюджетной статьи. в) Разрѣшеніе расходовъ на исправленіе и починки казенныхъ лазаретныхъ зданій, на сумму до 300 руб., и лазаретовъ, помѣщенныхъ въ частныхъ домахъ, на сумму 75 руб. по каждому лазарету въ годъ, изъ подлежащей штатной суммы. г) Разрѣшеніе починки и постройки еврейскихъ молитвенныхъ домовъ и другихъ общественныхъ еврейскихъ строеній до 3,000 рублей, изъ назначенныхъ на сей предметъ суммъ.

V. *По части духовной:* а) Вчинаніе исковъ въ пользу церквей о четвертой части съ имуществъ, оставшихся по смерти настоятелей и администраторовъ приходовъ. б) Окончательное сложеніе недоимокъ по суммамъ еврейскихъ божничьихъ дозоровъ.

VI. *По части врачебной:* а) Выдача позволеній на учрежденіе и содержаніе лавокъ аптечныхъ и красильныхъ. б) Выдача разрѣшеній на устройство конторъ кормилицъ. в) Выдача вознагражденій оспопрививателямъ. г) Утвержденіе въ степени фельдшеровъ и въ другихъ низшихъ степеняхъ по медицинской части. д) Выдача свидѣтельствъ на свободную практику фельдшерамъ и повивальнымъ бабкамъ. е) Утвержденіе поставки медикаментовъ для тюремъ въ губернскихъ городахъ.

VII. *По части страховаго управленія:* а) Опредѣленіе недочетовъ по страховымъ суммамъ и принятіе мѣръ къ ихъ взысканію. б) Разрѣшеніе выдачи прогонныхъ и суточныхъ денегъ чиновникамъ, неполучающимъ разъѣздныхъ денегъ, командируемымъ по страховымъ дѣламъ Губернскимъ правленіемъ. в) Разсмотрѣніе и утвержденіе застрахованій суммою, по каждому роду и каждой статьѣ страхованія, отъ 1,000 до 5,000 руб. г) Разсмотрѣніе разсчетовъ объ убыткахъ, понесенныхъ страхователями, и выдача вознагражденій суммою, по всякаго рода застрахованіямъ и по каждой статьѣ страхованія, отъ 500 до 2,500 руб.

VIII. *По части казеннаго управленія:* а) Разсмотрѣніе, въ административномъ порядкѣ, просьбъ и претензій по обязательствамъ между казною и частными лицами, и жалобъ на притѣсненія со стороны откупщиковъ разныхъ сборовъ, удовлетвореніе сихъ просьбъ и жалобъ въ законномъ порядкѣ, а въ нужныхъ случаяхъ представленіе о томъ высшимъ властямъ. б) Опредѣленіе количества гербовыхъ пошлинъ съ наслѣдственныхъ имѣній. в) Распоряженіе о внесеніи въ ипотеку имуществъ, обращаемыхъ въ казну. г) Разрѣшеніе переуступокъ казеннаго имущества отъ однихъ арендаторовъ другимъ. д) Сложеніе казенныхъ недоимокъ: по административнымъ штрафамъ, отъ коихъ плательщики освобождены тѣми властями, которыя штрафы тѣ наложили; по штрафамъ въ контрабандныхъ дѣлахъ, если они замѣнены арестомъ и виновный выдержалъ таковой; по процентамъ отъ казенныхъ ссудъ и разныхъ казенныхъ сборовъ, когда сіи проценты, на основаніи закона о давности, не подлежатъ взысканію. е) Содѣйствіе управленіямъ акцизными сборами по предметамъ ихъ вѣдомства и въ предѣлахъ указанныхъ особыми о семъ постановленіями. ж) Распоряженіе объ отдачѣ въ арендное содержаніе или о продажѣ имѣній неисправныхъ прательщиковъ за всякаго рода казенныя недоимки. з) Срочное свидѣтельство Губернскаго Казначейства.

IX. *По части управленія государственными имуществами:* а) Представленіе въ Коммисію Финансовъ о смѣнѣ неисправныхъ арендаторовъ. б) Разрѣшеніе, въ установленномъ порядкѣ, продажи всякаго рода инвентаря въ казенныхъ имѣніяхъ и домахъ. в) Установленіе окончательныхъ условій на арендованіе мелкихъ оброчныхъ статей на годичный срокъ, на сумму не свыше 150 руб. г) Разрѣшеніе, въ указанныхъ закономъ случаяхъ, безплатнаго отпуска лѣса на сумму до 150 руб. д) Завѣдываніе вообще всѣми казенными и разнаго наименованія подуховными имуществами, на тѣхъ основаніяхъ и въ предѣлахъ той власти, которая нынѣ предоставлена Губернскому Правленію.

X. *По части судебной:* а) Разрѣшеніе въ первой инстанціи, дѣлъ по спорамъ о подтопѣ луговъ и мельницъ. б) разрѣшеніе имущественныхъ и другихъ споровъ, возникающихъ въ управленіи купеческихъ старшинъ и старшинъ ремесленныхъ цеховъ. в) Разрѣшеніе споровъ, возникающихъ по пропинаціи на крестьянскихъ земляхъ. г) Разсмотрѣніе и разрѣшеніе жалобъ на неправильность мѣръ и вѣсовъ и несоблюденіе таксъ; назначеніе по симъ жалобамъ слѣдствій, въ узаконенномъ порядкѣ. д) Разрѣшеніе до 150 руб. окончательно, въ порядкѣ административномъ, а свыше этой суммы съ правомъ обжалованія, въ установленномъ порядкѣ, дѣлъ по нарушенію уставовъ лѣсныхъ и другихъ по Казенному Управленію, за исключеніемъ дѣлъ акцизныхъ. е) Разрѣшеніе вопросовъ, на основаніи существующихъ правилъ, объ арестованіи и освобожденіи отъ ареста лицъ, подлежащихъ взысканію за нарушеніе уставовъ Казеннаго Управленія.

podróży i dyet dla lekarzy i innych osób, wchodzących w skład Kommissyj zaciągowych i urzędów rekruckich. *n)* Układanie ogólnego rozkładu na powiady, ile każdy okrąg obowiązany jest dostarczyć rekrutów i zapasowych, tudzież jakiej klasy i jakiego wieku popisowi mają mieć udział w losowaniu. *o)* Oznaczenie terminu losowania popisowych w każdym okręgu, tudzież wysłania ich z miasta powiatowego do urzędu rekruckiego. *p)* Oznaczanie kar na winnych dopuszczających się uchybień po części zaciągowéj.

IV. *W przedmiotach budownictwa dróg: a)* Rozpoznawanie i decydowanie zażaleń w przedmiotach powinności drogowej. *b)* Zarządzanie restauracyi budowli wojskowych, nie zostających pod zarządem inżenieryi, do sumy 300 rs. na całą gubernije, z właściwéj pozycyi budżetowéj. *c)* Upoważnienia do wydatków na naprawę i restauracyje rządowych zabudowań lazaretowych, do wysokości 300 rs. i lazaretów, pomieszczonych w domach prywatnych, na sumę rs. 75 rocznie na każdy lazaret, z właściwego funduszu etatowego. *d)* Decydowanie restaurowania i budowy żydowskich domów modlitwy i innych publicznych budowli żydowskich, do wysokości 3,000 rs. z funduszów na ten cel przeznaczonych.

V. *W przedmiotach duchownych: a)* Dochodzenie na rzecz kościołów czwartej części z majątku pozostałego po śmierci proboszczów i administratorów parafij. *b)* Ostateczne umarzanie niedoborów w funduszach dozorów bożniczych.

VI. *W przedmiotach służby zdrowia: a)* Wydawanie pozwoleń na zakładanie i utrzymywanie sklepów z materyałami aptecznemi i farbiarskiemi. *b)* Wydawanie pozwoleń na założenie kantorów mamek. *c)* Udzielanie wynagrodzeń za szczepienie ospy. *d)* Zatwierdzanie w stopniach felczerów i innych niższych stopniach służby lekarskiej. *e)* Wydawanie świadectw na wolną praktykę felczerom i akuszerkom. *f)* Zatwierdzanie dostawy lekarstw dla więzień w miastach gubernijalnych.

VII. *W przedmiotach ubezpieczeń: a)* Ustanowienie niedoboru w funduszach ubezpieczeń i przedsiębranie środków celem osiągnienia takowych. *b)* Upoważnienie do wypłaty kosztów podróży i dyjet urzędnikom niepobierającym kosztów na objazdy a wysyłanym przez Rząd Gubernijalny w przedmiotach ubezpieczeń. *c)* Rozpoznawanie i zatwierdzanie ubezpieczeń wszelkiego rodzaju i wszelkich przedmiotów na sumę od 1,000 do 5,000 rs. *d)* Rozpoznawanie likwidacyi strat poniesionych przez ubezpieczonych i wypłata wynagrodzeń za wszelkiego rodzaju ubezpieczenia i za każden oddzielny przedmiot ubezpieczony od 500 do 2,500 rs.

VIII. *W przedmiotach zarządu skarbowego: a)* Rozpoznawanie w drodze administracyjnéj próśb i pretensyj roszczonych z tytułu wzajemnych zobowiązań między skarbem i osobami prywatnemi, tudzież skark na przeciążenia ze strony dzierżawców rozmaitych dochodów; załatwianie tych próśb i skarg w porządku przepisanym, a w razie potrzeby, przedstawianie onych władzom wyższym. *b)* Ustanawianie wysokości opłaty stemplowej od spadków. *c)* Rozporządzenia względem uregulowania hypotecznego majątków na rzecz skarbu zajmowanych. *d)* Decydowanie odstępowania dzierżaw własności skarbowej przez jednego dzierżawcę, drugiemu. *e)* Umarzanie niedoborów skarbowych: z kar administracyjnych, od których kontrybuenci uwolnieni zostali przez te władze, które kary takowe nałożyły; z kar defraudacyjnych, jeżeli takowe zamienione zostały na areszt, który skazany już wycierpiał; z procentów od pożyczek skarbowych i różnych opłat skarbowych, jeżeli procenta te na mocy prawa o przedawnieniu nie kwalifikują się do ściągnienia. *f)* Niesienie pomocy Urzędom akcyznym w przedmiotach ich zarządu i w granicach wskazanych oddzielnemi w tym względzie przepisami. *g)* Rozporządzenia względem wypuszczenia w dzierżawę lub przedaży własności dłużników niewypłacalnych za wszelkiego rodzaju zaległości skarbowe. *h)* Perjodyczne poświadczenie stanu kassy gubernialnéj.

IX. *W przedmiotach zarządu dóbr rządowych: a)* Przedstawienia do Kommissyi Skarbu o usunięcie dzierżawców nie spełniających zobowiązań. *b)* Upoważnienia w drodze przepisanej do przedaży wszelkiego rodzaju inwentarza w dobrach i domach rządowych. *c)* Ustanowienie ostatecznych warunków do dzierżawy drobnych realności na termin jednoroczny i do summy nie wyższéj nad 150 rs. *d)* Upoważnienia w przypadkach przepisami wskazanych do bezpłatnego wydawania drzewa, do summy rs. 150. *e)* Zawiadywanie w ogólności wszelkiemi rządowemi i rozmaitéj nazwy majątkami poduchownemi na tych samych zasadach i w granicach téj władzy, jaka obecnie służy Rządowi Gubernijalnemu.

X. *W przedmiotach sądowych: a)* Decydowanie w pierwszéj instancyi sporów o zatopienie łąk i młynów. *b)* Rozstrzyganie sporów majątkowych i innych, wynikłych w urzędach starszych kupieckich i starszych cechów rzemieślniczych. *c)* Rozstrzyganie sporów wynikłych z propinacyi na gruntach włościańskich. *d)* Roztrząsanie i decydowanie skarg zanoszonych na fałszywość miar i wag tudzież niestosowanie się do taks; wyznaczanie śledztw z powodu tych skarg w porządku przepisanym. *e)* Decydowanie ostateczne, do wysokości rs. 150 w drodze administracyjnéj, a wyżéj nad tę summę, z prawem odwołania się w przepisanym porządku, spraw o naruszenie przepisów leśnych i innych skarbowych, z wyjątkiem spraw akcyznych. *f)* Rozstrzyganie kwestyj, na mocy istniejących przepisów, względem aresztowania i uwalniania z aresztu osób, podlegających karze za naruszenie Ustaw Zarządu skarbowego.

ГЛАВА ЧЕТВЕРТАЯ.

О порядкѣ производства Дѣлъ въ Губернскомъ Правленіи.

Ст. 36. Дѣла вносятся въ Присутствіе Губернскаго Правленія за подписью лицъ, управляющихъ Отдѣленіями, и ими докладываются.

Ст. 37. При докладѣ дѣлъ, каждый Членъ въ правѣ потребовать предъявленія Присутствію подлинныхъ дѣлъ и бумагъ.

Ст. 38. Постановленіямъ Губернскаго Правленія ведется краткій журналъ. Форма сего журнала и порядокъ веденія онаго имѣютъ быть опредѣлены Учредительнымъ Комитетомъ.

Ст. 39. Если между Членами Губернскаго Правленія произойдетъ по какому либо дѣлу разногласіе, и словесные доводы не убѣдятъ разномыслящихъ, то постановленіе вписывается въ журналъ на основаніи мнѣнія большинства; мнѣніе же меньшинства прилагается къ журналу.

Ст. 40. При равенствѣ голосовъ, перевѣсъ даетъ голосъ лица, предсѣдательствующаго въ Присутствіи.

Ст. 41. На составленіе Членомъ отдѣльнаго мнѣнія дается трехдневный срокъ, и Членъ, подписывая журналъ вмѣстѣ съ прочими, отмѣчаетъ только: „при особомъ мнѣніи.“

Ст. 42. Если несогласившійся съ постановленіемъ Присутствія Членъ не представитъ мнѣнія свего въ трехдневный срокъ послѣ подписи журнала, то Секретарь записываетъ обстоятельство сіе на самомъ журналѣ, послѣ отмѣтки мѣсяца и числа подписанія его Членами; за тѣмъ отдѣльное мнѣніе уже не принимается, и дѣло исполняется по общему порядку, а несогласившійся съ заключеніемъ Присутствія Членъ отвѣчаетъ за постановленіе наравнѣ съ прочими. Трехдневный срокъ считается до закрытія третьяго, послѣ дня послѣдовавшаго разногласія, присутствія.

Ст 43. Дѣла административнаго суда разсматриваются и рѣшаются Губернскимъ Правленіемъ на основаніи существующихъ для сего правилъ.

Ст. 44. Если въ случаяхъ, когда въ Губернскомъ Правленіи предсѣдательствуетъ Вице-Губернаторъ, и только по дѣламъ собственно распорядительнаго свойства, онъ не согласится съ мнѣніемъ Членовъ Присутствія, или усомнится въ правильности состоявшагося рѣшенія, то онъ можетъ представить дѣло на разсмотрѣніе Губернатора. Въ сихъ случаяхъ, если Губернаторъ съ своей стороны не согласится съ мнѣніемъ Присутствія, онъ предлагаетъ обратить вниманіе на тѣ обстоятельства, которыя упущены были изъ виду, или же подъ личною своею отвѣтственностію приказываетъ исполнить, что считаетъ нужнымъ и законнымъ. Въ семъ случаѣ составляется дополнительный краткій журналъ, въ коемъ излагается только предложеніе Начальника губерніи и состоявшееся вслѣдствіе онаго постановленіе Присутствія.

Ст. 45. Въ случаяхъ, указанныхъ въ ст. 44, постановленіе, утвержденное Губернаторомъ, приводится въ исполненіе; но если Членъ или Члены, вопреки мнѣній коихъ постановленіе состоялось, не считаютъ возможнымъ съ онымъ согласиться, то доносятъ о семъ, въ семидневный срокъ, Правительственной Коммисіи Внутреннимъ Дѣлъ, излагая сущность дѣла, постановленіе и мнѣніе свое. Донесенія сіи представляются Присутствію подъ росписку Секретаря, который отмѣчаетъ на самомъ журналѣ, за подписью своею, что они представлены и такого-то числа отправлены.

Ст. 46. Если Членъ или Члены, вопреки мнѣнія коихъ состоялось постановленіе, не представятъ въ семидневный срокъ означеннаго въ 45 статьѣ донесенія, то они почитаются согласившимися съ таковымъ постановленіемъ, а потому отвѣчаютъ за оное наравнѣ съ прочими Членами. Семидневный срокъ считается до закрытія седьмаго присутствія со дня возвращенія въ Правленіе утвержденнаго журнала.

Ст. 47. Какъ скоро проектъ журнала одобренъ и подписанъ, то онъ обращается въ постановленіе, и входитъ въ законную эилу.

Ст. 48. Вошедшее въ законную силу постановлавіе Губернскаго Правленія, за исключеніемъ дѣлъ, въ слѣдующихъ статьяхъ 49 и 50 означенныхъ, ни самимъ имъ, ниже другимъ какимъ либо лицомъ или мѣстомъ, кромѣ Императорскаго Величества и Правительствующаго Сената, измѣнено или отставлено быть не можетъ. Посему, по дѣламъ административнаго суда и по тѣмъ, вошедшимъ въ законную силу, постановленіямъ Губернскаго Правленія, коими частное лице считаетъ себя обиженнымъ, жалобы приносятся въ 1 Департаментъ Правительствующаго Сената.

Примѣчаніе. Губернское Правленіе представляетъ въ Правительствующій Сенатъ рапорты, а отъ него получаетъ указы.

Ст. 49. Жалобы на постановленія Губернскаго Правленія, по дѣламъ собственно распорядительнаго свойства, равно какъ на личныя распоряженія и рѣшенія Губернаторовъ и Вице-Губернаторовъ, приносятся по дѣламъ, подлежащимъ вѣдѣнію Министерствъ—въ подлежащее Министерство, а по прочимъ — Намѣстнику въ Царствѣ.

Ст. 50: Постановленія Губернскаго Правленія по дѣламъ, относящимся до страхованія, могутъ быть обжалуемы и отмѣняемы порядкомъ и въ предѣлахъ, установленныхъ въ Положеніи объ Управленіи дѣлами страхованія.

(*продолженіе будетъ.*)

ROZDZIAŁ CZWARTY.

O porządku prowadzenia czynności w Rządzie Gubernijalnym.

Art. 36. Przedmioty wnoszone są na posiedzenia Rządu Gubernijalnego z podpisem osób Zarządzających Wydziałami i przez nie przedstawiane.

Art. 37. Przy przedstawieniu interessów, służy każdemu członkowi prawo żądania okazania kollegium oryginalnych akt i dowodów.

Art. 38. Decyzye Rządu Gubernijalnego wnoszą się treściwie do protokółu. Forma tego protokółu i sposób jego prowadzenia wskazane zostaną przez Komitet Urządzający.

Art. 39. Jeżeli pomiędzy Członkami Rządu Gubernijalnego, w jakimbądź przedmiocie zajdzie różność zdań, a ustne rozprawy nie zdołają przekonać będących oddzielnego zdania, w takim razie decyzja zostaje wciągniętą do protokółu podług zdania większości głosów, zdanie zaś mniejszości dołącza się do protokółu.

Art. 40. Przy równości głosów, daje przewagę głos prezydującego na posiedzeniu.

Art. 41. Na zredagowanie przez członka oddzielnego zdania, zakreśla się termin trzydniowy, i Członek ten, podpisując protokół razem z innymi, zaznacza tylko: „był oddzielnego zdania.” (при особомъ мнѣніи).

Art. 42. Jeżeli Członek niepodzielający decyzyi Kollegium nie przedstawi zdania swojego w terminie trzydniowym po podpisaniu protokółu, w takim razie Sekretarz zapisuje tę okoliczność na protokóle, po zaznaczeniu daty podpisania go przez Członków; poczem zdanie oddzielne nie może już być przyjętém i przedmiot wprowadzonym zostaje w wykonanie podług ogólnego porządku, a Członek niepodzielający decyzyi Kollegium, odpowiada za nią na równi z innymi Członkami. Termin trzydniowy liczy się do upłynienia trzeciego dnia czynności służbowych, po dniu wynikłej różności zdań.

Art. 43. Sprawy sądu administracyjnego rozpoznają się i roz strzygają przez Rząd Gubernijalny, na mocy istniejących w téj mierze przepisów.

Art. 44. Jeżeli Vice-Gubernator prezydując w Rządzie Gubernijalnym nie zgodzi się ze zdaniem Członków lub poweźmie wątpliwość o zasadności zapadłéj decyzyi w przedmiotach czysto zarządzeń administracyjnych (распорядительнаго свойства),—w takim razie może rzecz tę przedstawić pod rozpoznanie Gubernatora. Jezeli Gubernator ze swej strony nie zgodzi się ze zdaniem Kollegium. zwraca jego uwagę na okoliczności, które zostały pominiętemi, albo też, pod osobistą swoją odpowiedzialnością, poleca wykonanie tego co uważa być potrzebném i prawném. W tym ostatnim razie, sporządza się dodatkowy krótki protokół, obejmujący tylko wniosek Naczelnika Gubernii i wydaną w skutku onego decyzyę przez Kollegium.

Art. 45. W przypadkach, wymienionych w art. 44, decyzyja zatwierdzona przez Gubernatora, wprowadzoną zostaje w wykonanie; jeżeli atoli Członek, albo Członkowie, wbrew zdaniu których zapadła decyzya, nie uważają możebném zgodzić się na takową, to donoszą o tém, w ciągu dni siedmiu Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych z wyłożeniem stanu rzeczy, decyzyi i swojego zdania. Doniesienia takie składają Kollegium Rządu Gubernijalnego za pokwitowaniem Sekretarza, który zaznacza na samym protokóle, że one zostały przedstawione, z wyrażeniem daty ich wyekspedjowania i stwierdzeniem tego swoim podpisem.

Art. 46. Jeżeli Członek, albo Członkowie, wbrew zdaniu których zapadła decyzya, nie przedstawią w ciągu dni siedmiu zawarowanego poprzednim artykułem doniesienia, w takim razie uważani będą za zgadzających się z decyzyą, i na téj zasadzie odpowiedzialni są za nią na równi z innymi Członkami. Termin siedmiodniowy rachuje się do upływu siódmego dnia służbowego, licząc od powrócenia Rządowi Gubernialnemu zatwierdzonego protokółu.

Art. 47. Od chwili przyjęcia i podpisania projektu protokółu, takowy staje się postanowieniem i nabiera mocy obowiązującéj.

Art. 48. Prawomocne postanowienie Rządu Gubernialnego, z wyjątkiem przedmiotów w następnych artykułach 49 i 50 wymienionych, ani przez sam Rząd Gubernialny, ani przez jakie bądź inne osoby lub władze, oprócz Najjaśniejszego Pana i Rządzącego Senatu, zmienionem lub uchylonem być nie może. Dla tego w sprawach sądu administracyjnego i na takie prawomocne postanowienia Rządu Gubernialnego, któremi strony prywatne mniemają się być pokrzywdzonemi, zażalenia podają się do 1-go Departamentu Rządzącego Senatu.

Uwaga. Rząd Gubernialny składa Rządzącemu Senatowi raporta, a od niego otrzymuje Ukazy.

Art. 49. Zażalenia na postanowienia Rządu Gubernialnego w przedmiotach czysto zarządzeń administracyjnych, tudzież na osobiste rozporządzenia i decyzye Gubernatorów i Vice-Gubernatorów, wnoszone być mają w przedmiotach od Ministerstw zależących—do właściwego Ministeryum, w innych zaś do Namiestnika w Królestwie.

Art. 50. Decyzye Rządu Gubernialnego w przedmiotach dotyczących ubezpieczeń, mogą być skarżone i uchylane w porządku i w zakresie oznaczonym w Ustawie o Zarządzie Ubezpieczeń.

(*dalszy ciąg nastąpi*).